

Barcode - 99999990833048
Title - Gokulnathji na Vachanamrut.
Subject -
Author -
Language - gujarati
Pages - 53
Publication Year - 0
Creator - Fast DLI Downloader
<https://github.com/cancerian0684/dli-downloader>
Barcode EAN.UCC-13

9 999999 083304

॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥

श्रीगोकुलनाथञ्च कृत वचनानां

तथा

श्रीगोवर्द्धनवासी, चिंतन, वनयात्रा,

श्रीपवित्रांशो धोल.

उत्तेजक

शे. लवणुलाल गिरिधरलाल, मीलना ऐजन्ट.

प्रकाशक

वैष्णव हरिदास जवेरदास

भाडीया, जेठालाघनी पोण—अमदावाद.

—❧—

आवृत्ति भीञ्च प्रत १०००.

धी “ गुजरात प्रिन्टींग प्रेस ”—अमदावाद.

❧❧❧

श्रीकृष्णार्ज ५१३६,

श्रीवद्विलाज् ४३१.

सर्वं ह्यस्वामी स्वामी स्वामी.

नोछावर यार आना.

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૮૧૨ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ગોંડુપાપન્યનઃ બચનામું

વિષય ધ૨૨૪૩:૨૫

॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥

श्रीगोकुलनाथञ्जु कृत वचनभूत तथा

श्रीगोवर्द्धनवासी, चिंतन, वनयात्रा,
श्रीपवित्रांशो धोल.

उत्तेजक

शेठ. जवणुलाल गिरिधरलाल, भीलना એજન્ટ.

प्रकाशक

वैष्णव हरिदास अवेरदास

भाडीया, जेठालाघनी पोण—अमदावाद.

आवृत्ति बीज प्रत १०००.

धी “ गुजरात प्रिन्टींग प्रेस ”—अमदावाद.

श्रीकृष्णार्ज ५१३६,

श्रीवैष्णवार्ज ४३९.

सर्वं दुष्कं स्वाधीनं राज्या छे.

नोछावर चार आना.

આ શ્રીગોકુલનાથજીનાં વચનામૃત વ્રજ પૂર્ણિમાતમાસ મુજબ ત્રીજ ને તેરસ અને પાંચમ ને પૂર્ણિમાનું એકજ ફલ સમજવું. ચૌદસ અને અમાસ તજવી.

કા. મા. પો. મા. ફા. ચૈ. વૈ. જ્યે. અશ્રા. ભા. આ.	ફળશ્રુતિ.
૧૧ ૧૨ ૧ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬ ૭ ૮ ૯ ૧૦	સુખને અર્થ પૂર્ણ થાય કલેશ નાશ.
૧૨ ૧ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬ ૭ ૮ ૯ ૧૦ ૧૧	અશુભ ભય તથા જીવનું જોખમ.
૧ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬ ૭ ૮ ૯ ૧૦ ૧૧ ૧૨	અર્થ પૂર્ણ થાય, કાર્ય સિદ્ધ થયા.
૨ ૩ ૪ ૫ ૬ ૭ ૮ ૯ ૧૦ ૧૧ ૧૨ ૧	કલેશ થાય, પણ વસ્તુ લાભ થાય.
૩ ૪ ૫ ૬ ૭ ૮ ૯ ૧૦ ૧૧ ૧૨ ૧ ૨	વસ્તુ લાભ, મિત્ર મળે વ્યાધિ મટે.
૪ ૫ ૬ ૭ ૮ ૯ ૧૦ ૧૧ ૧૨ ૧ ૨ ૩	ચિંતા થાય, વિયોગ થાય.
૫ ૬ ૭ ૮ ૯ ૧૦ ૧૧ ૧૨ ૧ ૨ ૩ ૪	સૌભાગ્ય લાભ પામે, મિત્ર મળે.
૬ ૭ ૮ ૯ ૧૦ ૧૧ ૧૨ ૧ ૨ ૩ ૪ ૫	મત્તી ન શકે, ઘણું ખરાબ થાય.
૭ ૮ ૯ ૧૦ ૧૧ ૧૨ ૧ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬	આશા પૂર્ણ થાય, સૌભાગ્ય મળે.
૮ ૯ ૧૦ ૧૧ ૧૨ ૧ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬ ૭	સૌભાગ્ય મળે દિવસ ઘણા લાગે.
૯ ૧૦ ૧૧ ૧૨ ૧ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬ ૭ ૮	કલેશ થાય, દિવસ જન્ય પણ નાશ ન થાય.
૧૦ ૧૧ ૧૨ ૧ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬ ૭ ૮ ૯	અર્થ સિદ્ધિ રસ્તામાં મળે મિત્ર લાભ.

“રસિક ઘોળ પદ સંગ્રહ” વિષે શાસ્ત્રી જ્યેષ્ઠારામ હરજીવન જોષી અધ્યાપક પુષ્ટિમાર્ગીય પાઠશાળા-પાટણ-ગુજરાતનો વૈષ્ણવ-માર્તેન્દના ચાલતી સાલના ત્રીજ અંકમાં સ્વિકાર અને અભીપ્રાય-“એ નામનું પુસ્તક તેના પ્રકાશક રા. રા. શ્રીયુત્ વૈષ્ણવ હરિદાસ ઝવેર-દાસ તરફથી મળ્યું છે, તે ઉપકાર સાથે સ્વિકારવામાં આવે છે, આ ગ્રંથમાં તેના નામ પ્રમાણે અત્યંત રસિક ઘોળ પદોનો અમૂલ્ય સંગ્રહ કરવામાં આવેલો છે. આ ગ્રંથ લગભગ પોણાચારસે પૃષ્ઠોનો અને સુંદર ગ્લેઝ કાગળ ઉપર મોટા ટાઇપથી છાપેલો પાકા પુઠાનો દળદાર છતાં તેનું નોંધાવર ફક્ત જુજ આઠ આનાજ રાખવામાં આવેલ છે તે અત્યંત સ્તુત્ય છે. ટુંકમાં અમારા અભિપ્રાય મુજબ દરેક વૈષ્ણવ બંધુઆએ આ ગ્રંથના અવશ્ય લાભ લેવો જોઈએ આ ગ્રંથના પ્રકાશક તરફથી “પુષ્ટિમાર્ગીય ગ્રંથ પ્રકાશક” નામનું ફંડ પણ ખોલવામાં આવેલું છે. જેમાં એક રૂપૈયા ઉપરાંત પોતાના શક્તિ અનુસાર નાણાં ભરવાથી તેમના તરફથી જેટલા ગ્રંથો પ્રકાશ થાય છે, તે તેમના ગ્રંથો મોકલવામાં આવે છે, આજદીન સુધીમાં તે ફંડ તરફથી, સર્વોત્તમ સ્તોત્ર સટીક, શ્રીભાગવત રતનાર્ણવ, યમુનાસ્તોત્ર રતનાકર, શ્રી ગોકુ-લનાથજી કૃત વચનામૃત, અષ્ટાક્ષર નિરૂપણ અને કૃષ્ણાશ્રય, રસિક ઘોળ પદ સંગ્રહ, એટલાં પુસ્તકો બહાર પડી ચુક્યાં છે. આ ફંડમાં કટલાએક સદગ્રહસ્થો પણ ગરીબ વૈષ્ણવોની તુલ્ય અદ્ય રકમથી વધુ ધામ દેવા ઇચ્છે છે એ ઘણું શોચનાય છે કેમકે તેમ થવાથી ફંડને પહોંચી ગરીબ વૈષ્ણવોના લાભને વ્યાઘાત થાય છે માટે યથા-માં ભરી અમૂલ્ય લાભ લેવા ભલામણ છે.”

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૌપીરાઈટ-સંગ્રહ

૨૮૧૨

શ્રીમદ્ગોવર્દનધરો વિજયતે.

શ્રીનાથજી.

॥ श्रीहरिः ॥

॥ श्रीमथुरेशोजपति ॥

मंगलाचरण.

श्रीकृष्णाय नमः ॥ श्रीगोपीजनवल्लभाय नमः ॥

श्रीमदाचार्यचरण कमलेभ्यो नमः ॥

चितासंतानहंतारो यत्पादांबुजरेणवः ।

स्वीयानांताभिजाचार्यान्प्रणमामिमुहुर्मुहुः ॥१॥

यदनुग्रहतोजंतुः सर्वदुःखातिगोभवेन् ।

तमहं सर्वदा वंदे श्रीमद्वल्लभनंदनम् ॥२॥

यदुक्तं तातचरणैः श्रीकृष्णः शरणं मम ॥

तत एवास्ति नैश्चित्तमौहिके पारलौकिके ॥३॥

मम चित्तस्य विश्वासः श्रीगोपीजनवल्लभे ॥

यदा तदा कृतार्थोऽहं शोचनीयो न कर्हिचित् ॥४॥

इति श्रीविठ्ठलेशविरचितं मंगलाचरणं समाप्तम् ॥

नमामि हृदये शेषे लीलाक्षीराब्धिशायिनम् ।

लक्ष्मीसहस्रलीलाभिः सेव्यमानं कलानिधिम् ॥१॥

चतुर्भिश्च चतुर्भिश्च चतुर्भिश्च त्रिभिस्तथा ।

षट्पुर्विराजते योऽसौ पञ्चधा हृदये मम ॥२॥

श्रीगोवर्द्धननाथ पादयुगलं हैयंगवीनाप्रियं ।

नित्यं श्रीमथुराधिपं सुखकरं श्रीविठ्ठलेशं मुदा ॥

श्रीमद्द्वारवतीश, गोकुलपती श्रीगोकुलेंदुं विभुं ।

श्रीमन्मन्मथमोहनं नटवरं श्रीबालकृष्णं भजेत् ॥३॥

श्रीमद्वल्लभविठ्ठलौ गिरिधरं गोविंदरायाभिधं ।

श्रीमद्बालक कृष्ण गोकुलपती नाथं रघूणां तथा

एवं श्रीयदुनायकं किल घनश्यामं च तद्वंशजान् ।

कालिंदीं स्वगुरुन्गिरिं गुरुं विभुन्स्वीय प्रभुंश्च स्मरेत् ॥४॥

॥ श्रीहरिः ॥

॥ श्रीकृष्णाय नमः श्रीगोपीजन वल्लभाय नमः ॥

॥ अथ श्रीगोकुलनाथजी कृत वचनामृत लिख्यते. ॥

એક સમય પુષ્ટિમાર્ગીય સિદ્ધાંત શ્રીગોકુલનાથજીને શ્રીગુસાંધજીસો પુછ્યો, તબ શ્રીગુસાંધજી ચાચાહરિવંશજી તથા નાગજીભટ્ટ આદિ ભગવદીય કે અર્થ શ્રીગોકુલનાથજી પ્રતિ આપઅપને પુષ્ટિમાર્ગકો સિદ્ધાંત શ્રીમુખસોં કહે. સો સુનિકે ચાચાહરિવંસજી તથા નાગજીભાઈ આદિ અંતરંગ ભવગદીય અપનેં મનમેં બહોત પ્રસન્ન ભયે. તાપાછેં શ્રીગોકુલનાથજી અવની બેઠકમેં વૈધારે; સો શ્રીગુસાંધજી કે વચનામૃત કે અનુભવ અપને મનમેં કરત હેં. તા સમે શ્રીગોકુલનાથજીકે સેવક કલ્યાણભટ્ટજી આયકેં શ્રીગોકુલનાથજીસોં દંડોત કિયે તવ શ્રીગોકુલનાથજી બોલે નાહીં. આપુતો પુષ્ટિ માર્ગીય સીદ્ધાંત કે રસમે મગ્ન હે અનુભવ કરતહે. તબ કલ્યાણભટ્ટજી હાથ જોરિકેં ઠાડે હોય રહે. તાપાછે ચાર ઘડીમેં શ્રીગોકુલનાથજી ઉંચી દ્રષ્ટિ કરિકેં કલ્યાણભટ્ટકી ઓર દેખેં. તબ ફેરિ કલ્યાણભટ્ટજી દંડવત્ કિયે તબ શ્રીગોકુલનાથજી આપ કલ્યાણભટ્ટસોં આજ્ઞા કીયે જો તુમ કબકે આયેહો. તબ કલ્યાણભટ્ટજી આપ વીનતી કીયે જો મહારાજ મોકોં આયેતો ચાર ઘડી ભઈ હે. તબ શ્રીગોકુલનાથજી પ્રસન્ન હોય કેં શ્રીમુખસોં આજ્ઞા કીયે, જો આજ શ્રીગુસાંધજી અપનેં પુષ્ટિ માર્ગકો સિદ્ધાંત મોસોં કહે હે; સો પુષ્ટિમાર્ગકી રીતિ તો મહા કઠિન હેં સો બનત નાહિં હે તબ કલ્યાણભટ્ટજી શ્રીગોકુલનાથજીતેં વીનતી કીયે જો મહારાજ કછુ હમારે લાયક હોયસો કૃપા કરિકેં હમસોં કહિયે. હમકોં આપકે શ્રીમુખ કે વચન સુનિવેકો મનોરથહે. ઓર પુષ્ટિમાર્ગકી રીતિતો બનની કઠિનહે, ઓર હમકોં તો સુનિવેકોહુ અતિ દુર્લભહે. યહવચન સુનિકે શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણભટ્ટ કે ઉપર બહોત પ્રસન્ન ભયે, ઓર શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણભટ્ટ પ્રતિ આજ્ઞા કીયે, જો યહ વાર્તા ઓરકે આગે કહિવેકી નહીં હેં. તુમ ભગવદ્ ભક્તહો ઓર પુષ્ટિ માર્ગકી રીતિ સુનિવેમેં અત્યંત પ્રીતિહે, તાતેં

તુમસોં કહત હેં સો મન લગાયકેં સુનિયો તથા હૃદયમેં ધારણ કરિયોં. અબ્બ શ્રીગોકુલનાથજી ભગવદીયકે લક્ષણ તથા પુષ્ટિ મર્ગીય સિદ્ધાંત કહ્યાણુભટ્ટ પ્રતિ કહત હેં. સો પ્રથમ તો અન્યાશ્રય ન કરનો. અન્યાશ્રય મહા બાધક હેં. ઓર આશ્રયતો શ્રીનાથજીકોહી કરનો. સો આશ્રય સિદ્ધ ભયેતેં સબ કાર્ય હોત હેં, ઓર યહલોક પરલોક સબ ડિકાનેં સુખ પામત હે સો યહ જનિકેં આશ્રયતો એક શ્રીજીકોહી કરનો. સો આશ્રય કો હેત યહ હેં જો અપને પ્રભુ વિના ઓર કાહુ કેં ન માને, ઓર દુસરે સો ભૂતકે મનોરથ ન કરેં, ઓર અન્ય અવતારકી અપેક્ષા ન રાખેં, જીવ તથા દેહ કાહુકી અપેક્ષા ન રાખે. તાતેં યહવાતતો બહુત કઠિન હેં. સો કાહેં તેં જો યહ સંસાર તો વૃક્ષ રૂપ હેં. ઓર યા સંસાર રૂપી વૃક્ષમેં દોય ફળ હે, સોદોય ફળ કેન કેનસે, એકતો સુખ એક દુઃખ. સો દોય ફળ યામે લાગત હેં. ઓર સંસાર રૂપી વૃક્ષકી સાખાતો અનેક હે. તિનકી સાખા સો મનકે તરંગ હે, ઓર વૃક્ષ હે તોકો મૂલ જડ હે સો બુદ્ધિ હે, ઓર સમય પાયકે યા વૃક્ષકો મોહ રૂપી વચાર લાગત હે, સો વા વચારસોં વાકે ડારસાખા અપની રક્ષા ચાહત હે. ઓર ફલ હે સો અપને ગિરનસો ડરપત હે. સો યા મોહરૂપી વિચારકે ડરતેં ડાર સાખા ફલ પુલ દુટનતે ડરત હે, ઓર અપને મુખ્ય તો વૃક્ષકી જડ હે સો દ્રઢ હે તાતે વૃક્ષકો ડર નાહી હે. સો ડાર સાખા ફળ પત્ર અપને મૂલકોં દ્રઢ જનત નાહી હેં, તાતે અત્યંત ભય કરિકેં દુખિત હોત હે; તૈસેં ઇ યહ જીવ હેં સો સંસાર રૂપી વૃક્ષકો મોહરૂપી વચારકો ડર હે. તાકો દુઃખ દૂર કરવેકો અપને મૂલકો વિચારનો, જો અપને મૂલ તો શ્રીભગવાન હેં તિનકો જનત નહીં તાતે અપને મૂલકો ભુલી ગયો હેં; ઓર યા અવિદ્યા કરિકેં એસો વિચાર રહત નાહી, જો હમારો મૂલ ભગવાન સોં સર્વોપર દ્રઢ હે, હમકો યા મોહરૂપી વચારકી ચિંતા નાહી હે, ઇતની બુદ્ધિ દુષ્ટ સ્વભાવ કરિકેં જીવકો રહત નાહી હે, ક્યોંકિ મોહરૂપી વચારકે ડરતેં ડરપત હેં, ઓર યા સંસારમે અનેક પ્રકારકેં દુઃખ સુખ પાવત હેં; તૈસેં ઇ યા મનુષ્યકો સંસારરૂપી અહંતામમતાત્મક વૃક્ષરૂપી હે, ઓર ડાર યાકો કુટંબ હે, ઓર સાખા યાકી સ્ત્રી પુત્ર પરિવાર હેં, પત્ર મનકે તથા દેહ સંબંધી અનેક મનોરથકે તરંગ હેં, ઓર ફલતો દોય સુખ દુઃખ હેં; ઓર મૂલ યાકે ભગવ ન હેં, એસે અવિદ્યા કરિકે મોહ રૂપી વચાર લાગે હે, તમ યહ અપને મનમે અત્યંત ભયભીત હોત હે, ઓર અપને મનમે કહે હેં જો યા વચારતેં ગિરંગો, યહ સંસારકે ભય કરિકેં અપને મૂલ ભગવાન

કે ભક્ત ગયોહો, ઓર અપને કુટુંબરૂપી હારસાખા સોં લપટાતહેં ઓર ઉનસોં મિલિકે અનેક પ્રકારકે દુઃખસુખકો અનુભવ કરતહે. યહ વૃક્ષરૂપી મનુષ્યકોં માયારૂપી અવિધા લાગીહેં, તાતેં મોહકે વસ હોયકે હરપતહે, જે મેરે કુટુંબસ્ત્રીપુત્રાદિકનકો દુખ હોયગો, યહ ચિંતા યાકો મોહ રૂપી વચાર લાગેતે હોતહે, તાતેં અપને મૂલ ભગવાનહે સો દ્રઢ હેં સો મોકોં લૌકિક અલૌકિકકી ચિંતા નાહીં હે સો ભલી જતહે. તખ લૌકિક કુટુંબ મિલિકે યાકોં અન્યાશ્રય કરાવતહે સો યો પ્રકાર કરે તહેં, ઓર લૌકિકમેં કોઈ તો કહત હેં જેતુમ દેવતાકોં મનાવોં તુમકો સુખ હોયગો તુમારો ભલો હોયગો, ઓર કોઈ કહતહેં જે તુમારો મિત્ર ભલો હોય તો મિલોગે તખ તુમારો કષ્ટ દુર હોયગો, ઓર કોઈ કહતહેં જે દેવીકી માનતા કરેતેં ભલો હોયગો. યહ દુર્બુદ્ધિ જીવ એસેં કહત હે, તખ યહ જીવ અન્યાશ્રય કરતહે, સો જ્યોં જ્યોં કરતહે ત્યોં ત્યોં શ્રીકાકુરજી સોં દુરિ પરતહેં, સો અન્યાશ્રય કરીકેં ભગવાન તે બહિર્મુખ હોતહેં. ઓર મોહરૂપી વચાર કેસીહે જે જીવકો ભ્રમ ઉપજવત હે. ઓર દ્રઢ અનન્ય ભક્ત હે સો તો અન્યાશ્રય સર્વથા નહીં કરતહેં, ઓર જખ કછુ લૌકિક સુખ દુઃખ જીવકો હોતહેં તખ યહ દ્રઢતા રાખતહે જે શ્રીજી કરેંગે સો હોયગો, મેંતો દાસહોં, સુખ દુઃખ તો દેહકે પ્રારબ્ધ સોં હોતહેં સો દેહ ભોગતેં છુટેગો એસી દ્રઢતા રાખની. ઓર એસી દ્રઢતા રાખતહેં તિનકોં દુખ તત્કાલ નિવૃત્ત હોત હે. પ્રથમ તો ભગવદ્દિયકોં દુખ હોત નાહિં, ઓર હોતહે સો પાછિલે પ્રારબ્ધ સો હોતહેં, સો યે ભગવદ્દીય માનત નાહીં. યા પ્રકાર દ્રઢ આશ્રય શ્રીકાકુરજીકો કરે તાકોં ભગવદ્દીય કહિંયે. ઓર જે વૈષ્ણવ હોય કે અન્યાશ્રય કરતહેં ઓર અસમર્પિત વસ્તુ ખાતહેં તાસોં શ્રીઆચાર્યજી મહાપ્રભુજી બહુત દુર રહતહે યહ નિશ્ચય જનનો. સો યહ સમજકે વૈષ્ણવકો યહ યોગ્યહે જે અન્યાશ્રય ન કરનાં, અસમર્પિત ન ખાનો. તાતેં અપનેં મનમેં દૃઢ આશ્રય એક શ્રીજીકોહી કરનો, તખ વૈષ્ણવ યા લોક પરલોકમેં સુખ પાવેં. યા પ્રકાર શ્રીગોકુલનાથજી કહયાણુ ભદ્ર પ્રતિ કહેહેં.

૧ ઈતિ શ્રીગોકુલનાથજીકૃત પ્રથમ વચનામૃત સંપૂર્ણ.

અખ દુસરો વચનામૃત શ્રીગોકુલનાથજી કહયાણુ ભદ્ર પ્રતિ કહતહેં. જે વૈષ્ણવકોં પ્રાણીમાત્ર ઉપર દયા રાખની જે કુંજરતે ચેંટી પર્યંત

સખમેં એકહા જીવ જનનાં. છાટે બડે સખ જીવ પ્રભુકેહેં. અંતર્જમી સખમેં એકહીહેં, ઓર પ્રતિબિંબ ન્યારે ન્યારે દિસતહેં. યહ જનકે ભગવદીયકું હિંસાતે અત્યંત કરપત રહનો. આપનતેં સીત ઉણુ સખમેં વિચારત રહનો, ઓર કાહુકો હૃદય કલપાવનો નહીં, વચન મન દેહતેં સખકો ભલો કરનો, આપ વચન મન દેહતેં ન્યારો રહેં. સુખ દુઃખતેં દુરિ રહે. તાતેં વૈષ્ણવ હોય કે પ્રાણીમાત્ર ઉપર દયા રાખે. યહ શ્રીગોકુલનાથજી વૈષ્ણવકોં આજ્ઞા કીયેહેં.

૨ ઈતિ શ્રી દુસરો પ્રસંગ સંપૂર્ણ.

અખ તીસરો વચનામૃત શ્રીગોકુલનાથજી કદ્યાણુભદ્રસેં કહતહે, જે વૈષ્ણવકોં સદા પ્રસન્ન રહનો, ઓર દુઃખસુખ દોઉનકો એક બેરાબર કરિકે જનનો. સુખતેં હર્ષ હોય, ઓર દુઃખતેં કલેશ હોય સો ન કરનો. ઓર વૈષ્ણવતેં દીન હોય પ્રીતિ રાખે. ઓર અહર્નિશ શ્રીજીકો ધ્યાન રાખે. દ્રવ્યાદિકકું સુમાર્ગમેં ગુરુસેવા, વૈષ્ણવ સેવામે ઊઠાવે. ઓર અપનેં શરીરભોગાર્થ ન ઊઠાવે. ઓર લૌકિક વૈદિક આવશ્યક હોય તો સંકોચ સહિત પ્રભુકોં દિખાય આગ્યા લે ઊઠાવે. ઓર વૈષ્ણવ પાસ માન છોડિ કેં જાય, ઓર નિઃસંક હોયકેં ભગવદ્સ્મરણ કરે. જહાં ભગવદ વાર્તામેં સંકોચ હોય, તહાં ભગવદ્ધર્મ ન બઢે, ઓર સંદેહ રહે. તાતે સંદેહ નિવૃત્તિ હોય તહાં પ્રીતિ બઢે, ઓર જ્ઞાન હોય. ઓર અપની દેહ અનિત્ય કરિ જને, તવ મદ ન હોય, ઓર કાહુકો બુરો ન હોય, દુખમેં ધીરજ ધરે, તાકો ઉતમ વૈષ્ણવ જને. યહ તીસરો લક્ષણ હે.

૩ ઈતિ શ્રી તીસરો વચનામૃત સંપૂર્ણ.

અખ શ્રીગોકુલનાથજી વૈષ્ણવનકો ચોથો લક્ષણ કહતહેં, જે ભગવદિયકોં ક્રોધ ન કરનો, તાકો કારણ યહહે જે ક્રોધહે સો ચાંડાલકો સ્વરૂપ હે. સો જહાં ક્રોધ હોય તહાં ભગવદ્ધર્મ તથા ભગવાન ન રહે. ક્રોધ હોત હે તખ ભગવદ્ભાવ જાત રહે. ઓર ક્રોધહે સો અગ્નિરૂપહે, ભગવદ્ધર્મકોં નાશ કરતહે. જકોં ક્રોધ બહુત હોય, સો ક્રોધાવેશસે અશુદ્ધ રહે. જેસેં ચાંડાલકે સ્પર્શતે સચ્ચૈસ સ્નાન કરનો પડે, એસો દુરાચારીહે. સો ક્રોધ તે જીવકો સચ્ચૈસ સ્નાન કરનો પડે, નહિતો હાથ

પાંવતો ધોવે તથા સોદહે કુરલા(કોગળા)કરે, ચરણામૃત લેંચ મનમેં શાંત હોય તબ ક્રોધાવેશતેં છૂટે.તાતેં ભગવદ્ધર્મ ભગવદસ્મરણ પવિત્ર હોય કેં કરે. ઓર ક્રોધાવેશમેં દેહ છૂટે તો નર્કમેં પડે તથા અધોગતિ હોય, કયેં જો

તામસાનાં અધોગતિ:

ઓર વિના કારણ, ભગવદ્સેવા સંબંધ વિના ક્રોધ કરે તો શ્વાન યોનિ પાવે. ઓર લોભતેં કાહુકો દ્રવ્ય ચુરાવે ઓર પુંછેતેં ક્રોધ કરત હે સો સર્પ યોનિકું પાવતહેં. ઓર ક્રોધ વૈષ્ણવકોં ઇર્ષ્યા કરકે ભગવદ્-સેવા ભગવદ્ધર્મ કીર્તન આદિમેં પ્રતિબંધ કરિકેં છુડાવેં, સો વહ કુંભીપાક નરકકોં કીડા સાઠ હજાર વર્ષ તાંઈ હોયહે, પાછેં સુકર કુકર સર્પ ઇત્યાદિક યોનિકું પાવેંહે. તાતે ભગવદ્ધર્મ સંબંધી વાર્તા સંધા-રણહૂ હોય તાસો વિદ્વન ન કરનોં. ઓર જો ક્રોધ ઇર્ષ્યા કરીકેં કાહુકે ધરમે અગ્નિ લગાવતહેં સો તીનોં પાપ કરી કેં નર્કમેં પડતહેં. ઓર ઇર્ષ્યા તથા નાધતેં કાહુકો વિષ દેતહેં અથવા જલમેં ડુબાવતહેં તથા શસ્ત્ર લે આપઘાત કરતહેં, સો નર્ક ભોગકેં સર્પ યોનિકું પાવતહેં. તિન-સો દશગુણો પ્રાયશ્ચિત કરતહેં તવ શુદ્ધ હોતહેં. ક્રોધ સગરે ધર્મનમેં બાધકહે. મહા દુર્બુદ્ધિ હોય કે અજ્ઞાનતેં કરતહેં. તાતેં મન લગાયકેં ક્રોધકો નિવારન કરનોં. સો ભગવદ્દય્યારૂપો ખડગ તે દૂરિ કરે. ઓર ક્રોધ કરિકેં ગુરકી નિંદા કરે તથા કડિન વચન બોલે સો મુસક હોય, પાછે સર્પ યોનિકું પાવે હે, તા પાછેં પ્રેતયોનિ પાવતહેં. ઓર ભગવદ્ અર્થ વિના માતા પિતા સોં ક્રોધ કરત હેં સો દારિદ્રી હોત હે ઓર વૈષ્ણવસોં ક્રોધ કરતહેં તિનકો સગરો સુકૃત ધર્મકો નાસ હોતહે. યા પ્રકાર શ્રીગોકુલનાથજી આપ કલ્યાણભટ્ટસોં આજ્ઞા કિયેહેં સો ક્રોધકો મહા દોષહે સો કહે તેં પાર ન આવેં સો યાસો સાવધાન રહેં.

૪ ઈતિ શ્રીચતુર્થ વચનામૃત સંપૂર્ણ.

અબ વૈષ્ણવનકોં પાંચમે લક્ષણ શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણભટ્ટપ્રતિ કહતહેં, જો વૈષ્ણવ હોંયકેં એક શ્રીભગવાનકોહી આશ્રય જાનેં. ઓર ભગવદ્ સેવા વિષેં એકાગ્ર ચિત્ત રાખેં, પરમ ફલરૂપ જાનેં, ઓર લૌકિક વૈદિકમેં મનકી ચંચલતા ન રાખેં. ઓર શ્રીજીકો સ્વરૂપ શ્રી-ભાગવતમેં તથા પુષ્ટીમાર્ગીય ગ્રંથનમેં કહ્યોહે, સો તિનકો દર્શન કરિ ધ્યાન હૃદયમેં રાખે. જેસે ભગવદનામ સ્મરણ કરે, તેસેહી અપને

ગુરુકે નામકો હૃદયમે સ્મરણ જપ કરે, ભગવદ કટાક્ષ અંગવસ્ત્ર આ-
ભરણ મેં અપનોં મન લગાયકેં ચિંતવન કરે, તથા અનેક લીલા હેં
તિનકો ચિંતવન કરે. ઓર ભગવદનામ વિના જો ક્ષણ જય તો
હૃદયમેં ઉસાસ લેં કેં તાપ કરે. ઓર અસ્પર્શમેં સ્નાન કરી ચરણા-
મૃત તથા શ્રીજમુનાજીકી રજ મુખમેં મેત્રે દોડિ નેત્રનસોં લગાય માથે
ધરે, હૃદયસોં લગાવે, તખ અલૌકિક દૃષ્ટિ હોય, તખ ભગવદ ધર્મ માથેં
બિરાજે, તખ હૃદય સુદ્ધ હોય. ઓર ભગવદમંદિરમેં જય તો છોટી
મોટી સેવા અપનોં ભાગ્ય માનિકેં કરે, પાત્ર માંજેં, મંગલભોગ ધરિ
સજ્યા ફેરિકેં સમારેં, મંગલ આરતી કરી તિથિ વાર ઉત્સવ દેખિ
અભયંગ કરાવે. ઓર સિંગાર જેસો સ્વરૂપ પુષ્ટિમાર્ગ અનુસાર તિથિ
ઋતુકે અનુસાર કરે, ઓર સેવાસિંગાર વિષે ચિતકો ઉદ્વેગ સંકલ્પ
વિકલ્પ ન કરે. ઓર અપને મનમેં અપરાધકો ભય રાખે. અપનોં
ભાગ્ય શ્રીમહાપ્રભુજીકી કૃપા તેં જાનિકે કરે. મંગલા, રાજભોગ, ઉત્થા-
પન, સેન કરાય સાંકર તારો વસ્તુ સામગ્રીકી ચોકસી રાખે. પાછેં રાત્રમેં
વૈષ્ણવન સોં મિલિકેં ભગવદવાર્તા કીર્તન આવશ્ય કરનોં. ઓર કોઇ
વૈષ્ણવ ન મિલે તો એતન્માર્ગીય ગ્રંથનકી ટીકા દેખે. એતન્માર્ગીયન
વૈષ્ણવનમેં જયકેં વાર્તા કરે સુને. જેસે સેવામેં આલસ્ય ન કરેં તેસે
વૈષ્ણવ મિલાપમેં આળસ ન કરે. દોડિ હોંય તખ ભક્તિ બઢે. ભગવદ
સેવા ન બને તો વૈષ્ણવ સંગ ન છોડે. સો વૈષ્ણવ સંગ ન છોડે તો દૈન્ય
હોય. યા પ્રકાર શ્રીગોકુલનાથજી વૈષ્ણવનસોં આજ્ઞા કિયે.

૫ ઈતિ શ્રીગોકુલનાથજીકે પંચમ વચનામૃત સંપૂર્ણ.

અખ શ્રીગોકુલનાથજી છઠો લક્ષણ કહતહેં, જો વૈષ્ણવ સેવા, ભગ-
વદસ્મરણ, ભગવદધર્મ ઇનમેં પાખડ ન કરે. ઓર કાહુ કે દિખાયવેકે
અર્થ, પુજા અર્થ, પ્રતિષ્ઠા અર્થ, ઉદ્ધારાર્થ ન કરે. અપનોં સહજ
ધર્મ જાને, જેસે બ્રાહ્મણ ગાયત્રી જપે. લાભ સંતોષસુ સેવા કરે.
“એક કાલે દ્વિકાલે વા.” ઓર વિવેક વિના પુજા સેવા કરે તો નર્કમેં
પડે, ઓર પાપંડીકી પૂજા સેવા પ્રભુ અંગીકાર ન કરે. યા પ્રકાર સોં
શ્રીગોકુલનાથજી કહ્યાણુભદ્ર પ્રતિ કહેં હેં.

૬ ઈતિ શ્રી છઠો વચનામૃત સંપૂર્ણ.

અબ શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણમદ્ પ્રતિ વૈષ્ણવનસોં સપ્તમેં વ-
ચનામૃત કહતહેં, જે વૈષ્ણવ હોય કેં કાહુકો અપરાધ ન દેખેં અથવા
સુનેં નહીં. જદપિ કાનનસોં સુનેં ઓર આંખિનસોં દેખેં પરંતુ મનમેં
રંચકહું ન લાવે. યહ જને જે મે માયાવાદ રૂપી અવિદ્યામેં પર્યો હું. સો
મોકોં દોષ દીસતહેં, ઇનમેં રંચકહુ નહીં. ઉત્તમોત્તમ દેખે નાહીં. મધ્યમ
દેખ કે કહેં. દુષ્ટ જુઠી સાચી લગાય ઇર્ષા કરે, કોઇસોં ખોટો કામ
કરેં, અપરાધ કરેતો વાકોં ભૂલિ જાય. વાકોં પ્રસન્ન કાર સંકોચ છુડાવ
નો. ભલો કાર્ય હોય સો ગુણકોં પ્રકાશ કરેં. યા પ્રકાર ચલે તો પ્રભુ
કૃપા કરિકેં અપની ભક્તિકોદાન કરેં. સો યા પ્રકાર શ્રીગોકુલનાથજી
પુષ્ટિમાર્ગોં સિદ્ધાંત કહેહેં.

૭ ઈતિ શ્રીસપ્તમ વચનામૃત સંપૂર્ણ.

અબ શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણમદ્ પ્રતિ આઠમેં લક્ષણ કહતહેં, જે
વૈષ્ણવ હોય સો સાંચો હોય. ઓર લૌકિક અલૌકિકમેં કપટ ન રાખેં.
ઓર ભગવદીયસોં મિથ્યા ન ખોલેં ઉનકી ટહલ સેવા કરેં, ઉનસોં ભગવદ્
ચર્યા કરેં ઉનકે હૃદયકો ભાવ તથા પુષ્ટિમાર્ગકો સિદ્ધાંત અપનેં હૃદમેં
ધારણ કરેં, ઓર વારંવાર અપનેં મનમેં વિચારેં. ભગવદ્ વાર્તાકો
હેત સમજેં. ભગવદીય સો દીન હે રહનોં, ઓર ભગવદીયકે આગેં
અપની બડાઇ ન કરનોં ઓર ઉનકી આજ્ઞા ઉલ્લંઘન ન કરનોં. ઉન-
સોં સનેહ બહુત રાખનો. શ્રીઠાકુરજીકી લીલા વાર્તાકોં પ્રકાશ ન જનત
હોય તો દીન હોય કે ભગવદીયસોં પુંછનો, અપની યોગ્યતા ન જતાવ
નો. ઉન ભગવદીયન કે આગેં ભગવદ્વાર્તા ગોષ્ટિ કરની. યા પ્રકાર
શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણમદ્ પ્રતિ આજ્ઞા કીયે હે.

૮ ઈતિ શ્રી અષ્ટમ વચનામૃત સંપૂર્ણ.

અબ શ્રીગોકુલનાથજી ઓરહુ આજ્ઞા કરતહેં, જે કોઉ નિંદા દુ-
ર્વચન કહેં તાકો ઉત્તર ન દેનોં, સખ સહનોં, અપનેં મેં દોષ જની
ઉનસોં ક્રોધ ન કરનોં. અપને મનમે ખેદ ન કરનોં. ઓર ઉનસોં બહુત
વિરોધ હોય તો નેક દુરિ રહેનો. ઉનકી કૃત્ય દેખાકેં દોષ બુદ્ધિ રંચકહુ
ન કરનોં ઉનસોં જયશ્રીકૃષ્ણકો બ્યોહાર રાખનોં. ઉનકો ઉપગાર અપનેં
બની આવે સો કરનોં. ઉનકી નિંદા ન કરની. યા પ્રકાર વૈષ્ણવનકે
અપરાધ તે કરપત રહનોં. એસેં કરપત રહેં તાકો સર્વ કાર્ય સિદ્ધ હોંય,

પ્રભુ કૃપા કરિ કેં હૃદમેં પધારેં. નિંદા સહની યહ વૈષ્ણવનકેં સર્વોપર
પરમ ધર્મહે. યા પ્રકાર શ્રીગોકુલનાથજી કહ્યાણુભટ્ટપ્રતિ આજ્ઞાકીયેહેં.

૯ ઈતિ શ્રી નવમવચનામૃત સંપૂર્ણ.

અબ શ્રીગોકુલનાથજી વૈષ્ણવનકેં દસમો લક્ષણ કહતહેં, જે શ્રી-
ઠાકુરજીની સેવા કાહુકે ભરોસે ન રાખે. અપને સેવ્ય સ્વરૂપકી સેવા
આપુહી કરની. ઓર ઉત્સવાદિ સમય અનુસાર અપનેં વિત સમાન
વસ્ત્ર આભુષણ ભાંતિભાંતિકે મનોરથ કરિ સામગ્રી કરની. શ્રીઠાકુરજીકે
યહાં નિત્ય નૌતમ ઉત્સવ જની પ્રસન્નરહનોં. અમંગલ ઉદાસીન કબહુ
ન રહનોં. ઓર સામગ્રી જ ઉત્સવમેં અપને ધરકી કહીહે, સો રીતિ
પ્રમાણ યથાશક્તિ કરનોં. ઓર જે દ્રવ્ય હોયસો શ્રીકૃષ્ણજીકે અર્થ લગા-
વનોં, કૃપનતા નાહીં કરનોં. ઓર ભગવદ સેવા કરિકેં શ્રીઠાકુરજી તેં
કહ્યું માગનો નાહીં. યા રીતિ સોં નિષ્કામ હોય શ્રીઠાકુરજીકાં સેવા
કરની. ઓર જે વૃદ્ધિ હોય, રોગાદિ પ્રતિબંધ આય પડે તો, અપુને
સુખતિ વૈષ્ણવપેં સેવા કરાવની; ઓર સુખતિ વૈષ્ણવ ન હોય તો
મર્યાદી વૈષ્ણવકેં કહ્યું દ્રવ્ય દેકે સેવા કરાવની. ઓર જે મર્યાદી વૈષ્ણવ
ન હોય તો સમર્પનીપેં સેવા કરાવની, ઓર સમર્પની વૈષ્ણવ ગામમેં ન
હોય, તો નામધારી વૈષ્ણવસોં પટવસ્ત્ર થેલી હાથમેં પહરાયકેં શ્રીઠાકુર-
જીકી સેવા કરાવની સાક્ષાત શ્રી ઠાકોરજીકો સ્પર્શ ન કરાવનોં, ઓર
યાકે હાથકો સખડી અનસખડી શ્રીઠાકોરજી આરેગેં, પરંતુ આપુનકો
બડો પ્રતિબંધ આય પડે તો લેનોં; ઓર પ્રતિબંધ છુટે તબ એક વ્રત
કરે તથા ભેટ કાઢે, તબ શ્રીઠાકુરજીકો સ્પર્શ કરનોં. ઓર અન્ય માર્ગિયપેં
શ્રીઠાકુરજીકી સેવા ન કરાવે. નામધારી ન મિલે તો આપુધ પટ વસ્ત્રસોં
ધરે. શ્રીઠાકુરજી પોઢેહીં આરેગેં; પરંતુ ઓરસોં સર્વથા નાહીં કરાવનો.
જે શરીર સર્વથા ન ચલે, તો શ્રીઠાકુરજીકો ગાંમકે વૈષ્ણવ તથા ઓર
ગામકો વૈષ્ણવ હોય તિનકે ધર પધરાવનો. ઓર મન કરિકેં તાપ કરે જે
ભગવદસેવા ન ભઈ, તાતેં મન લગાયકેં માનસી સેવા કરના, યા પ્રકાર
સોં પહિલેં સેવા કરી હોય તાહી પ્રકારસોં સેવા કરની, ઓર માનસી
સેવાકો પ્રકાર યહહેં જે અપને મનમેં શ્રીઠાકુરજીકો ધ્યાન કરિકેં શ્રી
ઠાકુરજી, શ્રીઆચાર્યજી, શ્રીગુસાંઈજીકે બાલકજીનસોં સમર્પણ કિયો હોય,
શ્રીજી તથા સાતોં સ્વરૂપ અપને ગુરૂકે સેવ્યસ્વરૂપ હોય તિનકો નેમ

પુર્વક અંતઃકરણસોં દંડવત કરનોં; પાછેં મનહી કરિકેં મગલ ભેગ
ધરિ મંગલાઆરતી કરેં, પાછેં અભ્યંગ સ્નાન અંગવસ્ત્ર આભુષન
રૂતુકે અનુસાર કરાવે. યા પ્રકાર રાજભોગ, ઉત્થાપન, સેન પર્યંતકો
ભાવના કરની, પરંતુ મનમેં સંતોષ ન ગાખેં,યહ જાને જો મોસોં સા-
ક્ષાત હસ્તસોં સેવા કબ્બ કરાવેગે, સો ભગવદ સેવામેં એકાદશ ઇન્દ્રિ-
યનકો વિનિયોગ હોત હે, યહ તાપ કરે. યા પ્રકાર સોં રહે સો ઉત્તમ
વૈષ્ણવહે, યા પ્રકાર શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણભટ્ટ પ્રતિ કહેહેં.

૧૦ ઈતિ શ્રીદસમ વચનામૃત સંપૂર્ણ.

અબ્બ શ્રીગોકુલનાથજી ગ્યારમોં લક્ષણ કહતહેં, જો વૈષ્ણવ હોય
સો પ્રાણીમાત્ર ઉપર દયા કરે, ઓર વૈષ્ણવ અપનેઘર આવે તો પ્રસન્ન
હોય રહે,ઓર કહે જો વૈષ્ણવદ્વારા પ્રભુ પધારેહે,યહ જાનિ તેલ લગાય,
તાતે પાનીસોં નહવાય, સુંદર રૂતુ અનુસાર વસ્ત્ર પહિરાય નાના પ્રકા-
રકે મહાપ્રસાદ લિવાવે, જો સામર્થ્ય હોય તો સમયકે લાયક સનમાન
કરિ પ્રસન્ન કરનોં,ઓર કાહુકો ઋણ કાઢિકે ન કરનો.ઋણ ઓરહત્યા
બરાબર હેં,કાહુકો દુખ દે કાર્ય ન કરનો.યહ ભાવસોં વૈષ્ણવકો રહનોં,
ઓર અન્ય માર્ગકે શ્રીઠાકુરજીકી સેવા ન કરની, ઓર વિના મર્યાદીકે
ઠાકુર અપને ઠાકુરજી પાસ ન બેઠાવનેં,ઓર અપને શ્રીઠાકુરજીની સા-
મગ્રી વિના મર્યાદીકો ન દેનોં, પ્રસાદી હોય સો વિના મર્યાદીકે શ્રીઠા-
કુરજી આગે ભોગ ધરનોં, સો પ્રસાદ મર્યાદી ન લેય. લીલાકો ભાવ
અન્યમાર્ગોં તથા પાત્ર વિના ન કહનોં. પુષ્ટિ માર્ગમેં અનન્ય હોય તાસોં
મિલિકે નિવેદનકો તથા લીલાકો ભાવ સ્મરણ કરનોં, ઓર અપને
ગુરને મંત્ર દિયો હોય, અષ્ટાક્ષર, પંચાક્ષર, તિનકો પ્રકાશ જહાં તહાં
પાત્ર વિના ન કરનો. અપનેં શ્રીઠાકુરજીકાં સેવા જહાં તાંઈ બને તહાં
તાંઈ ઓરકે ઘર ન પધરાવનીં, અપનેં ઘર સેવાકો સૌકર્ય સાથર્ય ન
ન હોય તો ઓરકે ઘર દોય ઘડી કરેં, પરંતુ રંચકહુ નેમ પુર્વક કરી
ચહિયે, તૈસે ઇ ભગવદીયકોં સંગ નેમ પુર્વક કરનોં. યા પ્રકાર શ્રીગો-
કુલનાથજી કલ્યાણભટ્ટપ્રતિ પુષ્ટિમાર્ગોંય સિદ્ધાંત કહેહેં.

૧૧ ઈતિ શ્રીગોકુલનાથજીકૃત એકાદશમોં વચનામૃત સંપૂર્ણ.

અબ્બ શ્રીગોકુલનાથજી દ્વાદસમેં વચનામૃત કહતહે:-જે વૈષ્ણવ અપનેં સેવ્ય સ્વરૂપકેં સાક્ષાત પુરૂષોત્તમ જાનિકેં સેવા કરેં, ઓર અન્યમાર્ગીયકે ઠાકુરકેં અપને શ્રીઠાકુરજીકે ખરાખર ન જાનેં, ઓર હસ્તાક્ષર, વસ્ત્રસેવા, ચિત્રસેવામેં અન્યભાવ ન જાનેં, સાક્ષાત જાનિ અપરાધકેં ભય રાખેં, ગૃહસ્થધર્મ સેવા અર્થ જાનેં, અપનેં સુખ અર્થ ન જાનેં, ઓર અપનિ દેહ અનિત્ય જાનેં, શ્રીઠાકુરજીકી દેહ નિત્ય જાને, શ્રીઠાકુરજીકી દેહ તથા ભગવદીયકી દેહ અનિત્ય કરિં જાનેં નહીં. લૌકિક સુખ તુચ્છ જાનેં, ભગવદસેવામેં પ્રીતિ રાખેં, તિનસેં પ્રીતિ વિશેષ રાખેં, ઇતનની લૌકિક વૈદિક વસ્તુમેં ન રાખેં, પરાઇ વસ્તુ પરાઇ સત્તા હોય તામેં લોભ ન રાખે, કછૂ પ્રાપ્ત ભયે તેં સુખ ન માનેં, કછૂ હાનિ ભયે તેં દુઃખ ન માનેં. ગૃહસ્થધર્મકે શાસ્ત્ર કાહૂ સો સુનિકેં લૌકિકમેં લીન હોય ન જાનેં, પુષ્ટીમાર્ગીય સંબંધી શાસ્ત્રકે વચનતેં ઓર સખ શાસ્ત્ર પુષ્ટીમાર્ગતે અંતરાયવે વારોહે યહ નિશ્ચય જાનનો. ઓર ભગવદકાર્ય, ગુરૂકાર્ય, વૈષ્ણવકાર્યમે મન રાખેં. જેસેં જલતેં કમલ ન્યારોહે તેસેં લૌકિક વૈદિકતેં ન્યારો રહે, ઓર શ્રીભાગવત તથા શ્રીઆચાર્યજીકે ગ્રંથનકો ભગવદસ્વરૂપ જાનેં, ઓર શ્રીસર્વોત્તમકો પાઠ તથા જપ મન લગાયકે કરનો, યહ પુષ્ટિમાર્ગીય વૈષ્ણવશ્રી ગાયત્રીહે, તાતે સગરે પ્રતિબંધ દૂર કરિ પુષ્ટિમાર્ગકો ફલ પાવે, ઓર યમુનાષ્ટક આદિ પાઠ નિત્ય કરનો, ઓર શ્રીસર્વોત્તમકો પાઠ જપ નેમપૂર્વક કરનો. ગદ્ય કે શ્લોકકો ભાવ વિચારનોં ઓર સદા પવિત્ર રહનોં. કુટિલ મનુષ્યમેં છુહુવેશી ગ્લાનિ રાખેં, વૈષ્ણવકે વસ્ત્રમેં બહુત ગ્લાનિ ન રાખેં. અલૌકિક દેહસેં લગ્યો રહે ઓર કાહૂકે દિખાયવેકેં લિયેં બડી અપરસ ન રાખેં. ઓર જહાં તહાં વિચારેં વિના ખાન પાન ન કરનોં, યા પ્રકાર શ્રીગોકુલનાથજી કહેહેં.

૧૨ ઈતિ શ્રીદ્વાદસ વચનામૃત સંપૂર્ણ.

અબ્બ શ્રીગોકુલનાથજી તેરમેં લક્ષણ કહતહે:-જે ભગવદીય વૈષ્ણવકો કાહુસેં બિરોધ ન રાખનોં, ઓર જહાં ક્રોધશ્રી વાર્તા હોય તાંહાં ઠાડો ન રહનોં, ઓર સખનસેં હિત રાખનો. સો સર્વાત્મભાવ રાખનો. ઉનશી વાત જુઠી હોયસો અપને કહેતેં ખેદ પાવે સો ન કરનો. ઓર સાચી કહે તે ખેદ પાવે સો ન કરનો. યાહી પ્રકાર વિવેક વિચાર પૂર્વક ચલનોં, તાકો ભગવદીય કહિયે. ઓર વૈષ્ણવકી નિંદા કરે તો નરકમેં

પડે. તહા વિચારહે જો વૈષ્ણવ કુમાર્ગ ચલે તો સમુજાવનોં, મનમેં દ્વેષ કરિ નિંદા ન કરે. અથવા માર્ગકી રીતિસોં વિપરીત ચલે તાકોં વૈષ્ણવ ન જનનોં. ઓર અપને માર્ગકોં વૈષ્ણવ હોય ઓર ઠોરકી વાત શ્રીઠાકો-રકો સિદ્ધાંત કરે તાકો સંગ સર્વથા ન કરનો. જદપિ બડો પંડિત હોય ઓર સમુજવાર હોય તોઉ વાકો સંગ બડો દુખદાઇહે, ઓર થોરો સમુજે પરંતુ પુષ્ટિમાર્ગમેં તત્પર હોય તાકો સંગ હિતકારીહે વૈષ્ણવકી નિંદા તેં કોટિ કોટિ અપરાધતેં દુષ્ટ હોય. ઓર વૈષ્ણવ હોયતો લૌકિક વસ્તુમેં તૃષ્ણા ન રાખે, ઓર કામનાતેં દુર્બુદ્ધિ હોય, ઓર તૃષ્ણાતેં કેવલ સ્વાર્થ હોય, ભલો ખુરો ન સુનેં, કેવળ સ્વાર્થ હોય તબ પ્રસન્ન હોય, સ્વાર્થ ન હેય તો નિંદા કરે. ઓર તૃષ્ણાતેં મનમેં સંકલ્પ વિ-કલ્પ હોતહે તવ અપનોં સ્વરૂપ અપનો ધર્મ ભૂલિજાતહેં, તવ મનમેં અનેક પ્રકારકે લોભરૂપી તરંગ ઉઠતહે, સો લોભતેં ભલો ખુરો કાર્ય સમુજે નહીં ઓર વિવેક ગ્યાન સબ જાત રહેં, તવ ઝૂંડી સાંચી વાત બનાયકેં અપનેં કાર્યમેં તત્પર હોતહેં, દ્રવ્ય તથા વસ્તુ લેતમેં ડરપત નાહાહે ઓર દ્રવ્યકી રક્ષાકે અર્થ અનેક જતન કરતહેં. તાતેં વૈષ્ણ-વકોં લોભ તૃષ્ણા કરની ઉચિત નહિહે. વૈષ્ણવકો કાલકો ભય રાખનોં, જો મોતે કછુ અપરાધ હોયગો તવ શ્રીઠાકુરજી મતિ કહું અપ્રસન્ન હોય જય? સો યહ કાલ તો સગરે જગતકો ગ્રહતહે સો મોઉકો લે જયગો, તાતેં લૌકિક વૈદિકમેં આસક્ત ન હોય, ઓર કરે વિના ન ચલે, તાતેં સહજમેં બને સો કરે. પરંતુ મનમેં આસક્ત ન રહેં, યહ મનમેં જાનેં જો અપનેં ધર્મવિના સહાય કરિવેવારો કોઇ નહીંહે. અપનો વૈષ્ણવ ધર્મ ગયો તવ સબ ગયો, સો વૈષ્ણવધર્મ દૂઠ હોય તો પ્રભુ સબમેં સ-હાય કરે. ઓર ધર્મ ગયો ઓર કછુ સિદ્ધ ભયો તો લૌકિક ચારિ દિ-નમેં જાત રહે, ઓર પરલોક બિગડે. તાતે ભગવદ્ધર્મકો મહાત્મ હૃદમેં રાખિકેં કેવલ પ્રભુનકો આશ્રય કરનોં, ઓર સ્વારથતેં ધર્મ જય અથવા લૌકિક વિષયાદિક સુખકે અર્થ કરે તો ધર્મ જય. ઓર શ્રીઠાકુરજીતેં ગુરૂવિષે અધિક પ્રીતિ રાખની. યહ જાને જો કછુ ભયોહે સો ઇનકી કૃપાસેં ભયોહે ઓર આગેહુ ઇનકી કૃપાતે હોયગો. સો તો જોગેશ્વરકે પ્રસંગમેં કહ્યોહે, જો શ્રીઠાકુરજીમેં બડી પ્રીતિહે, ઓર ગુરૂવિષે તથા વૈષ્ણવ વિષે દયા નહીં, તો સબ રાખમે હોંમતહે. ઓર વૈષ્ણવકો તથા ગુરૂકો સમાધાન પ્રભુસાક્ષાત અપનો કરકે માનતહે. ઓર વૈષ્ણવસેં મિલિકેં અપનેં જન્મ જન્મકે પ્રાણપ્રિય શ્રીઠાકુરજી તિનકો સ્મરણ

કરે. સો મનમેં યહ મનોરથ રાખે જે શ્રીઠાકુરજી પ્રસન્ન હોય. લૌકિક કાર્ય અર્થ ન રાખેં. યા પ્રકાર શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણભટ્ટ પ્રતિ વૈષ્ણવકો શિક્ષા દિયેહેં.

૧૩ ઈતિ શ્રીગોકુલનાથજીકૃત તેરહવોં લક્ષણ વચનામૃત સંપૂર્ણ.

અબ શ્રીગોકુલનાથજી ચૌદહમો લક્ષણ કહતહેં, જે વૈષ્ણવ લૌકિક વૈદિક દેહકાર્યા અનિત્ય કરિ જાનેં, ઓર પુષ્ટિમાર્ગકોં ધર્મસત્ય જાનિ કાર્યમેં તત્પર રહે, ઓર ધર્મ તથા લૌકિક કાર્ય તુચ્છ જાનિ દુઃખરૂપ જાનેં, ઓર તીરથકો મહાતમ સુનિકે મનકોં સેવાસ્મરણુતેં ચલાવનોં નહીં, ઓર તીરથકો ફલ તુચ્છ કરિ જાનેં, જે ગંગાજી સરીકે તાર્થ જગતમેં નાહીં સોઊ રૂકિમાણી મનમેં ન લાઇ, ઓર વેદ, પુરાણ, શાસ્ત્ર, શ્રીભાગવત, ગીતા ઇત્યે વચન સત્ય કરિ જાનેં, પરંતુ અનેક પ્રકારકે અધિકારીહેં તિનકે અર્થે જાનનોં. ઓર પુષ્ટિમાર્ગકે વચન તથા ધર્મ મનમેં રાખનોં ઓર અનેક પ્રકારકે ફલ તુચ્છ કરી જાનનો. ઓર જયંતી આદિ એકાદશી સત્ય કરી જાનનોં, પરંતુ ફલકાં કામના મનમેં ન રાખે, ઓર ખડે કહે સો કરેં, તાતેં સેવા કરેં સો મુખ્ય હેં. ઓર ભગવદ સેવા સુમિરિન સર્વોપરિ જાનેં, ઓર લૌકિક વિષયકે અર્થ સ્ત્રીકો ન જાનેં, ઓર વિષય સો ભગવદીય પુત્ર હોનેકે અર્થ કરેં, ઓર ભગવદસેવા અં સ્ત્રીમેં પ્રીતિ રાખેં. ભગવદાસો ભગવદ વાર્તા દૈન્ય પુર્વક કરે અપની ઉત્કર્ષતા ન જનાવે. ઓર અજ્ઞાનિ હોય શુદ્ધ ભાવસોં પ્રસન્ન કરેં. ઓર ભગવદભાવકી વાર્તા અપનેં મનમેં દૃઢ વિશ્વાસ કરિં રાખે, ઉન ભગવદીય લૌકિક ચેષ્ટા ન દેખેંતો ભગવદધર્મ હૃદમેં દૃઢ કરિકે રહેં. યા પ્રકારસોં શ્રીગોકુલનાથજી આજ્ઞા દિયેહેં.

૧૪ ઈતિ શ્રી ચૌદમો વચનામૃત સંપૂર્ણ.

ઓર શ્રીગોકુલનાથજી પુષ્ટિમાર્ગકો સિદ્ધાંત કહતહેં, જે વૈષ્ણવકો લૌકિકમેં આતુરતા ન રાખની. લૌકિકકી આતુરતા સોં સેવા વિષે ઉદ્વેગ હોય, તબ પ્રભુ પ્રતિબંધ કરેં સો કહેં હેં.

“ઉદ્વેગઃ પ્રતિબંધો વા ભોગોવાસ્યાત્તુ વાધકઃ” એસે કહે હેં. સો સેવામે લૌકિક જીવકો સમાધાન ન કરેં, ઓર સેવામેં ગુરૂકો કાર્ય તથા ભગવદીયકો કાર્ય કરેં, તોં ચિંતા નાહીં. સો પ્રભુ અપનો કાર્ય જાની

વેગેહી પ્રસન્ન હોય. ઓર મુખરતા દોષ બહુતહે બડો સો અપને મનમેં
ચિચાર રાખનોં. લૌકિક વાર્તા કહે સુને તે ભીંતરતેં સુનેતો અસુરાવેશ
હોય, તાસો સેવામેં કાહુસોં સંભાષણ ન કરનોં ઓર લૌકિક વાતહુ ન
કરની. ઓર સેવા વિશે બહુત બોલનો નાહીં ઓર કાહુકી જુંડી સાંચા
કહનોં નાહીં. શ્રીકાકુરજીકી ટહેલ પ્રીતિસોં કરિ પ્રભુનકો ઉપકાર
માનિકેં જે પ્રભુનનેં કૃપા કરિકેં ટહેલ કરવાઇહે, ઓર સેવા કરિકેં કછુ
લૌકિક વૈદિકમેં વાસના ન રાખની. અપનો મુખ્ય વૈષ્ણવ ધર્મ જાનિ
સેવા કરેં. ઓર વૈષ્ણવ હોયકેં કછુ દુઃખમેં વ્યાપ્ત ન હોનો, ઓર શ્રી
કાકુરજીકે વસ્ત્ર આભરન સામગ્રી સ્વરૂપાત્મક જાનેં, તાતે પ્રભુ સંબંધી
હોય તો અપનોં લૌકિક ન જાને, ઓર પ્રભુનકો નયે વસ્ત્ર કરાય ઓર
પ્રસાદીસોં અપનોં કાર્ય ચલાવે, ઓર આપ વિના પ્રસાદી પહેરે તો
બહિરમુખતા હોય, ઓર ચિંતા કછુ કાહુ વાતકી અપને મનમેં ન
લાવે, ઓર અપને ભોગકી નિવૃત્તિ દુઃખકરકે જાને. સુખમેં પ્રભુનકો
ભૂતિ જાયહે તાતે સુખતે દુઃખ ભલો, જે પ્રભુનકો સ્મરણનો હોય સો
કુંતીજીને કહી જે વિપતી ભલી જામે આપકો દર્શન હોય. ઓર પુષ્ટિ-
માર્ગીય પંચાક્ષર મંત્રકો જપ કરનોં, ઓર ભગવદ નામકે ભૂલે તેં
અસુરાવેશ હોય હે ઓર કાલાદિક ખાય જાતહે. ઓર શ્રીકાકુરજીકી
બાલલાલા, કિશોરલીલા, ઓર વૃજ સંબંધી લીલા, ઇનકો ગાન
સુનેતે શ્રીકાકુરજી વેગેહી પ્રસન્ન હોય. ઓર ભગવદીય વૈષ્ણવકે આગે
લીલાકો ગાન કરનોં. સાધારણ કોઇ બેઠો હોય તો શિક્ષાકી વાત ક-
હેની, શિક્ષાકે કીર્તન ગાન કરને. જે ભક્તિમાર્ગકો દ્વેશી બૈહી મુખ
બેઠયો હોય તો અપને મને ગુનગાંન ભગવદ સ્મરણ કરનો; બાહિર
અપને ધર્મકો પ્રકાશ કરે નહીં, ઓર ભગવદીયકો સેવાસ્મરણ તથા
ભગવદધર્મ બઢાયવેકો ઉપાય કરનોં. ઓર કામ, ક્રોધ, મદ, મત્સરતા,
લૌકિક આવેશ, સર્વથા દૂરિ કરનોં, અપને પાસ તથા ઓર વૈષ્ણવકે
પાસ લૌકિક આવે તો ભગવદધર્મમેં મન લગાયવેકોં શિક્ષા કરનોં,
ઓર ન માને તો કછુ બોલનોં નહીં. ઓર વાસોં બહુત પ્રીતિ ન ક-
રનોં, ઓર ભગવદીયકે મિત્રિવેકો ઉપાય કરનોં, ઉનકી ટહેલ કરી
પ્રસન્ન કરિ ભગવદધર્મ પુછનો. સો વિશ્વાસ કરી પુછનોં, ચલનો,
ઓર જે કછુ ભગવદધર્મ ન બની આવે તો તાપ કલેશ કરનોં. ઓર
ભગવદીયકોં તથા અપને ગુરુકો ઘર લાયકેં પ્રસન્ન કરનોં. ઓર ભગ-
વદીયકો લૌકિક વાર્તા ન કરનો. જે યહ કાલ પરમ દુર્લભહે સો યહ

જનીકે પુષ્ટિમાર્ગકે પ્રકાર પુછનોં ઓર ભગવદીય દેશાંતરતેં આયો હોય તો ઉનસોં મિલનોં. જે ભગવદાંયકે હૃદયેં પ્રભુ વિરાજતહેં સો તિનકે મિલે તે હૃદય પવિત્ર હોય તબ અપને હૃદયમેં પ્રભુ કૃપા કરિકેં સર્વથા પધારેગે, યહ ભાવ જનનોં. યા પ્રકાર શ્રીગોકુલનાથજી વૈષ્ણુ-વનકો શિક્ષા કિયે હેં.

૧૫ ઈતિ શ્રીગોકુલનાથજી કૃત પંદરહમેં વચનામૃત સંપૂર્ણ.

અબ ઓરહુ શ્રીગોકુલનાથજી આજ્ઞા કરતહેં, જે વૈષ્ણુવદેશ પર-દેશકું જય, ઓર તહાં શ્રીકાકુરજી વિરાજત હોય, તો તહાં ચલાયકે જય. ઓર શ્રીવલ્લભકુલ વિરાજત હોંય તો મહાનમ્ર હોય જયકે દર્શન કરેં, તા પાછેં ખાનપાન કરેં, ઓર જહાં અન્યમાર્ગીય પુજા હોય તા તહાં સર્વથા ન જનોં; ઓર જહાં શ્રીપુષ્ટિપુરુષોત્તમ વિરાજત હોય ઓર શ્રીવલ્લભકુલ વિરાજત હોય તહાં ખાલી હાથ ન જનોં. ઓર નિત્ય ન બનિ આવે તો જબ જય તવ અથવા વિદાય હોય તવ યથા-શક્તિ ફલપ્રુત્ત પહુચાવનોં, ઓર ભેટ કરનોં. ઓર શ્રીનાથજીકે દર્શનમેં આલસ્ય ન કરનો. ઓર પ્રભુનકે દર્શનમેં આલસ્ય ન કરનોં. ઓર આલસ્ય કરે તો અજ્ઞાન બઢે. ઓર પ્રભુનકી સેવા કરત હોય, ઓર દર્શન હોય ચુકેં, તેં અપરાધ નહીં, દર્શન તેં જ્ઞાન હોય, ઓર જ્ઞાન હૃદયમેં ભયેતેં ભગવદ સ્વરૂપ હૃદયમેં આરૂઢ હોય, ઓર અજ્ઞાનતેં વિષયાદિ આસક્તિ હોય. ઓર જપ કરેસોં કાહુસો જતાવે નહીં, જપ ભાવહે સો અત્યંત ગોપ્યહે. ઓર શાસ્ત્રમેં કહેં હેં જે જપ એસે કરનોં જે હોઠ રંચકહુ ખુલે નહીં. યા ભાંતી ભીતર અનુભવ કરતહીં જપ કરનોં. ઓર ગૌમુખીકી માલા બહાર કાઢનોં નહીં, ઓર માલા ભીતર ઉરજિ જય તો ઉપરકે મનિકા નિકાસિકે સુરઝાયકે એસે ધરે, જે ફિર ન ઉરજે, ઓર મનિકા ૧૦૮ તિનસોં જપ કરે, ઓર સુમેરકો ઉલંઘન ન કરે, સુમેરકો, ઉલંઘન કરે તો લીલા તે બાહિર પરે, જપકો ફલ તિરોધાન હોય ઓર ગૌમુખી ઉપરણામેં ઢાંકીકેં જપ કરનોં. ઓર ગૌમુખીહે સો અલૌકિક હે ઓર જપમેં બોલનો નહીં, દેહ મનકોં ચંચલ ન કરનોં, નેત્ર મુદેરહે, સો લૌકિક હૃદયમેં ન જય. જપકો, સેવાકો સાધારણ લૌકિક ક્રિયા જનેં તો વાકો પ્રભુ જપ ન કરાવેં, ઓર પ્રતિબંધ હોય, તાતેં સેવા જપકો મહાતમ ભુલે નહીં

મહાતમ ભૂલે તો સાધારન જનનેં, તવ આલસ્ય હોય, આલસ્યતેં અજ્ઞાન હોય, અજ્ઞાનતેં દુર્બુદ્ધિ સંસારી હોય, સંસારાસકતતેં શ્રીઠાકુરજીતેં બહિર્મુખ હોય, યહ કહેજે સેવા દર્શન ઓર જપ પાઠતેં કહા હોયગા, ઓર લૌકિક વિના નિર્વાહ કેસેં હોયગો, ઓર વૈષ્ણવ મિલે તો પાખંડ કરિકે કહે જો, સેવા દર્શનમેં કહાહે? ઓર મન લગેગો તવ કાર્ય હોયગોં સો વેતો યોહીં પચિમરતહે, સો યા પ્રકાર સિદ્ધાંત કરિ લૌકિકમેં તત્પર હોય. ઓર મનહે સો ભગવદ્દેવતા કીર્તન વાર્તા કરનેતેં લગેગો, પરંતુ જીવકી ઉલટી ગતિહે, તાતે ભગવદ્ધર્મમેં મન લગત નાહીં, સો યાહી પ્રકાર દુષ્ટસિદ્ધાંતતેં શ્રીઠાકુરજી અપ્રસન્ન હોતહેં, ઓર ભગવદ્ધર્મકોં એસોં સાધારન ન જનનેં, અલૌકિક જનનેં ઓર યહ કહે જો, મેરી લૌકિક દેહ તાસોં શ્રીપ્રભુ કૃપા કરિકે અલૌકિક સેવા કરાવેહેં, ઓર લૌકિક જીવહાતે ભગવદનામ નિકસતહે સો બડી શ્રીમહાપ્રભુજીકી કૃપા તે પ્રાપ્ત ભયોહે. લૌકિકતો સંઘરીયોનીમેં સીદ્ધ હોત આયો હે, ઓર પ્રભુકે સ્વરૂપકો દર્શન સેવા સ્મરણ જપ પાઠ તો પરમ દુર્લભહે, સો જખયહ મહાતમ જનનેં તવ પ્રીતિ હોય, યા પ્રકાર શ્રીગોકુલનાથજી પ્રદ્યાણભટ્ટ પ્રતિ વૈષ્ણવકોં શિક્ષા દિયેહે.

૧૬ ઈતિ શ્રી ષોડસમો વચનામૃત સંપૂર્ણ.

અખ શ્રીગોકુલનાથજી સપ્તદસમાં વચનામૃત કહતહે:—સો વૈષ્ણવ હોય સો યા પ્રકાર પુષ્ટિમાર્ગકો સર્વોપરિ જનનેં તખ પુષ્ટિમાર્ગમેં રૂચી હોય. સર્વોપરમાર્ગ કખ દીસે જખ પુષ્ટિમાર્ગીં અનન્ય ભગવદ્દીકો સંગ હોય ત્યાં દૈન્યભાવસો ભગવદ્દીયકે કહેકોં વિશ્વાસ હોય તવ ફલ સિદ્ધ હોય. ઓર ભગવદ્દીયકોં લૌકિક ન જનનેં. જો ભગવદ્દીયકે હૃદમેં પ્રભુ વિરાજેહેં ઓર ભગવદ્દીયકી દેહ, ઇંદ્રી, મન અલૌકિક હે સો ઉનકે સંગતે યહ અલૌકિક હોય. સો અલૌકિક કેસેં જનિયે? જો દુઃખમેં વિવેક, ધૈર્ય, આશ્રય દૃઢ હોય, ઓર સુખમેં અભિમાન ન હોય ઓર ભગવદ્ધર્મમેં પ્રીતિ હોય, ઓર કાહુતે કપટ છલ નિંદા, કાહુકો ખુરો ન ચીતે, ઓર ચોરી તથા વિષય લૌકિક ન કરે. જો કોઈ સંજોગ પાયકે હોય જખ તો બહુત ખેદ પાવે. એસે ભગવદ્દીયકો સંગ સદા કરનોં. જૈસેં શ્રીઠાકુરજીકે દર્શનતેં પવિત્ર હોય એસે ભગવદ્દીયકે દર્શનતેં પવિત્ર હોય, ભગવદ્દીયકો સંગ હે તહી મનમેં આનંદ તથા ભગવદ્ધર્મકી સ્મૃતિ હોય, ઓર ભગવદ્દીયકી સેવાતેં શ્રીઠાકુરજી બહુત પ્રસન્ન હોય, ઓર ભગવદ્દીયકે

સગતે અસમર્પિત અન્યાશ્રય છુટે. અસમર્પિત લિયેતે આસુરાવેશ હોતહે; અન્યાશ્રયતે વૈષ્ણુધર્મ પતિવ્રત જાતહે તથા વ્યભિચારિણી હોય, તાકે બ્રહ્મ જનનોં. પુષ્ટીમાર્ગમે અંગીકાર ન હોય, અનેક માયાકે દુઃખ પાવેં. ઓર વૈષ્ણુવકો અપને અર્થે ઉધમ ન કરનોં, ઓર મનમે યહ વિચારનોં જો વૈષ્ણુવસેવા, ગુરુસેવામેં કછુ અંગીકાર હોય, યાતેં વ્યોહાર સુફલ પાવેં સો યહ ભાવ રાખેં, તો લૌકિક વ્યોહારકો બાધક નાહીં હોય. અપને કુટુંબકો ભરણપેપણ ચલ્યો જાય, ઓર ભગવદ્ધર્મ બઢે ઓર વ્યોહારકુ અલૌકિકકો નામ લોગનકોં બતાય સગરો દિન પચ્યો ન રહે; ઓર રાજભોગ પાછે દિત્થાપનકે ભીતર ઇતનેમે કરેં. સો ઇતનેહીમે આવનહાર હોયગો સો પ્રાપ્ત હોય. સો સેવા દર્શન નિત્ય નેમસોં કરે. ઓર બહુ દ્રવ્ય કમાવેતો અપનેં ઘર શ્રીઠાકુરજી તથા ગુરુનકો પધરાવેં, ઓર વસ્ત્ર આભુષણ ભેટ કરેં, ઓર અલૌકિક મનોરથનમેં ચિત્ત રાખેં, ઓર નાના પ્રકારકી સામગ્રી કરકેં શ્રીઠાકુરજીકો આરોગાવેં, તાપાછે વૈષ્ણુવકોં મહાપ્રસાદ લિવાવેં. ઓર દ્રવ્યકો સંકોચ હોય તવ શ્રીઠાકુરજીકે પાત્ર તથા આભરન વસ્ત્ર ઇનમેં અપની સત્તા ન જાને. યા અપરાધતેં ડરપત રહેં, ઓર ધીરજ રાખેં. યોં ન જાને જો રાજ કુટુંબીકો ભય રાખિકેં અપને ગુરુકે ઘર પધરાયે તો સુખ હોય જાય. જો શ્રીઠાકુરજીકે વૈભવકોં પહેલેહીતેં ભય હોય તો વૈભવ બઢાવનો નહીં. ઓર નાના પ્રકારકી સામગ્રી ભોગ ધરી પાછેં વૈષ્ણુવનકોં મહાપ્રસાદ લિવાવેં. તામેં દ્રવ્યકી સુફલતા હોય, તાતેં કોઇ વાતકો દુઃખ ન પાવેં, ઓર છીન છીનમેં પ્રભુનકો નામ સ્મરણ કરનો, ઓર મનમેં દાસભાવ રાખનોં, અહંકારાદિક મનમેં ન રાખનોં. યા પ્રકાર શ્રીગોકુલનાથજી કહ્યાણુભદ્રપ્રતિ કહેહેં.

૧૭ ઈતિ શ્રી સપ્તદસમ વચનામૃત સંપૂર્ણ.

અબ શ્રીગોકુલનાથજી અઠારમેં વચનામૃત કહતહે, જો જહાં અન્ય માર્ગકી નિંદા, તથા શ્રીવદ્નભ કુલકી નિંદા, અપને પુષ્ટિમાર્ગકી નિંદા, વૈષ્ણુવકી તથા ધર્મકી નિંદા હોય એસે કુષ્ટ જીવકે પાસ કમહુ ન બેઠિયે, ઓર અવસ્ય કારણ પાયકેં મિલાપ હોયતો અપને પુષ્ટિમાર્ગકી અર્થા વાર્તા કરની નહીં, ઓર કોઈ ચલાવેતો વાહિ ગોપ્ય કરિ રાખેં, સો તહાં પ્રકાશ ન કરેં, ઓર પ્રકાશ કરે તો અપરાધ પડે, સો કાનનમેં નિંદા સુને તેં યહશાસ્ત્રમેં કહેહે જો અપને પ્રભુકી નિંદા સુને અથવા કરે તો તાકી જીભ કાટિ લીજે, ઓર ન બેઠાય તો તહાંતે

ભાજી જનોં પરંતુ કાનનસોં સુનેં નહીં, જેસે હરિદાસને જેમલકો શિક્ષા દીની. સો જહાં તાંધ બને તહાં તાંધ એસે બહિર્મુખસોં મિલાપ ન કરનોં. જે બહિર્મુખ હોયસો એતન્માર્ગકી નિંદા કરે, ઓર આછો બ્રાહ્મણ પંડિત હે, વા અચ્છો ક્ષત્રી હે, એતન્માર્ગકો વિરોધિહે, તો વહ બહિર્મુખહે. ઓર જે હીનજાતહે, ઓર એતન્માર્ગમેં અત્યંત શ્રદ્ધાહે, તાકોં દેવી જીવ જનનોં. સો દુસરે જન્મમેં શરણે આવેગો. જે શરણ આયકે માર્ગકો વિરોધી હોય તો જાનિયેજે જીવ પુષ્ટિમાર્ગમેંતો આયો, પરંતુ પુષ્ટિમાર્ગકો ફલ નાહી હોય, ઓર શરણ પ્રતાપતેં મુક્તિ માર્ગકો તો પાવેગો, ઓર સંસારીહે ઓર એતન્માર્ગમેં પ્રીતિહે. ઓર સાધારન હે સો તિનસોં લૌકિક વૈદિક કાર્યાર્થ મિત્તનોં, ઓર એતન્માર્ગકેદેશીકો સર્વથા ત્યાગ કરનોં, યા પ્રકાર શ્રીગોકુલનાથજી કહ્યાણુભટ્ટપ્રતિકહેહે.

૧૮ ઈતિ શ્રી અષ્ટાદસમેં લક્ષણ કહ્યો સો સંપૂર્ણ.

અબ ઓરહુ શ્રીગોકુલનાથજી કહ્યાણુભટ્ટપ્રતિ ઊન્નીસમેં લક્ષણ કહેતહેં, જે વૈષ્ણવ હોય કે ભગવદીય પાસ આવેં તો વાકે સંશય દુરિ કરિ પુષ્ટિમાર્ગીય ભગવદ્ધર્મ બઢાવે, તબે સુગમ ઉપાય બતાવે તાંતેં વૈષ્ણવકો મન બઢેસો નવ રત્નમેં કહેતહેં. “ અજ્ઞાનાદથવા જ્ઞાનાત્કૃતમાત્મ નિવેદનમ્ ” સો અજ્ઞાન કરિકે અથવા જ્ઞાન કરિકેં શરણહીં આવે સો શરણ આયેતે સર્વ કાર્યસિદ્ધ હોય, ઓર કહેંજે. “ નિવેદનંતુ સ્મર્તવ્યં સર્વથા તાદૃશૈર્જનૈઃ સો શરણ આયે પાછેં વૈષ્ણવકોં સંગ કરે તાતે જ્ઞાન હોય. તાપાછે તાપ કલેશ સમજે, ઓર પ્રથમ કઠીન ઉપાય કહેતો શરણ આય. વેમે જીવકોંબડો સંદેહ પડે. તાતે ઠમઠમસોં સેવા સુમિરન તથા લીલાકી ભાવના, તાપ, સનેહ બઢાવે, ઓર અનન્ય ભગવદીયકોં અપનોં હિ-તકારી જનેં, ઓર પુષ્ટિમાર્ગમેં વિપરીત ધર્મ બતાવેં તાકો અપનોં શત્રુ જનનોં, તાતેં પ્રેમદિસાવારેકોં સંગ કરનોં. ઓર સતસંગ વિના યા કાલમેં દુઃસંગ બહુત મિત્તતહે, તો કરિકે યાકે ભગવદ્ધર્મકોં નાશ હોયહેં, સો યા દાસ વિષે અનેક પ્રકારકે પ્રતિબધ આયકે પડતહેં, તાસોં સતસંગ હોય તો ભગવદ્ધર્મ બઢે, નહીંતો અન્યાશ્રય હોય જ્યં સો યા પ્રકારસોં શ્રીગોકુલનાથજી આજ્ઞા કિયેહેં.

૧૯ ઈતિ શ્રી ઊન્નીસમેં વચનામૃત સંપૂર્ણ.

અખ શ્રીગોકુલનાથજી ઓરહુ આજ્ઞા કરતહે, જે ભગવદીયકો મન લગાયકે ભગવદ્ સેવા કરની, ઓર ફેરિ રાજભોગ પાછે એકાંત-મેં દોય ચાર ઘડી, જેસોં સૌકર્ય હોય તિતનેં માનસો સેવા કરનિ. ઓર નખતે શિખ પર્યંત સઘરે શ્રંગારકો ધ્યાન કરનોં, સો ન્હાયકે મંદિરમેં જયકે માનસી રીતસોં ઋતુ અનુસાર શ્રંગાર કરનોં, તા પાછે ભાવનાસહિત સુંદર સામગ્રી કરિ આરોગાવનો, સો રાજભોગ પર્યંત સખ ભાવના કરે, તા પાછે મહાપ્રસાદ લેય. ઓર વૈષ્ણવ આયો હોય તો પ્રથમ ઉનકો મહાપ્રસાદ લિવાવે, તાપાછે માનસી કરિ આપ મહાપ્રસાદ લેય, યા ભાવસેં ઉત્થાપનસેં સેન પર્યંત ભાવના કરની, ઓર પાછે કુંજકી ભાવના કરની, સો અત્યંત દુર્લભહે, ઓર અપનો મન લૌકિક આસક્તિ હોય તો ન કરનોં, ઓર યહ કહેં જે શ્રીમહાપ્રભુજી આપનોં દાસ જનિકેં કૃપા કરેંગે, યા પ્રકારકી ભાવના કરની, તાતે ભાવનામેં પ્રથમ પ્રભુનકે શ્રંગારમેં મન લગાવે, ઓર જન્મ જન્મકી અવિદ્યા કરિકેં ભગવદસ્વરૂપમેં મન લોગત નાહીં, સો શ્રંગાર મેંતો અદ્ભુત છબિ દેખિકેં મનકો શ્રંગાર તો હોંય, તખ તદ્યાણુભટ્ટને પ્રશ્ન કિયો, જે મહારાજ શ્રંગારકો વર્ણન કરિયે, સો અખ શ્રીગોકુલનાથજી શ્રંગારકો વર્ણન કરતહે, જે પ્રથમ તો શ્રીકાકુરજીકે ચરણારવિંદમેં મન લગાવે, સો પરમ કોમલ સુકુમાર તિનમેં સોરહ ચિન્હહે, ઓર પ્રથમ વડકે પત્ર આરક્ત હોય તૈસેં વામચરણ પુષ્ટિ, દક્ષિણ મર્યાદા, તિનમેં દસ નખનકી કાંતિ ચંદ્રમાવત્ તાપહારી તિનમેં નુપુર આદિ નખ ભુષન જડાઉ તાકે ઉપર જેહરિ પાયલ, ઝાંઝર, કડાં સાંકળાં આદિ તાકે ઉપર ગુદક સુંદર, તાપે ધુધુર, તાપર જંઘાકદલી સ્થંભવત્ ઓર કટિ કેહરિવત્ પતરી, તાપર કિંકિણી તથા પીતાંબર, ઘોતી, સુથન, ઓર ત્રિવલી, ઓર હૃદય વિશાલ, તા ઉપર ચોકી, પદક, ધુકધુકિ, ચંપકલી બંધીહે. ઓર વૈજંતી માલા, મોલિનકી માલા, કદંબકે કુસમનકી માલા, તાપર કંઠશ્રી, સાંકલ પગલાં, ભુજમેં બાજુબંદ, જડાઉ ફાંદના, સ્યામવસ્ત્રય, ચોહોંચી, કંકાગ, હસ્તપુલ, નખાવલી ૧૦; ઓર શ્રીહસ્ત, તામેં લાલ મુલી, તાપર નંગ જડાઉ, તામેં ચિખુક, હીરાકે ભુષણ ઓર અધર નીચે મંદહાસ્ય દતકાંતિ, કોટિ વિજલાવત્, વા ભાંતિ આગેં આરક્ત મુખ, ઓર નાસામેં વેસરીકો મોતી, દોડિ નેત્રમેં લાવણ્ય કટાક્ષ, પાંચ પ્રકારકી ચિતવનિ મનહરણ દોડિ ભૂકુટી કામ ધનુષવત્, સુંદર ભાલપર કુંકુમા, તથા કેસરી કસ્તુરીકો

તીલક, બ્રાંહ્મપર મિશ્ર બિંદુકા, ટેઠી ધુંધરવારી અલકૈં, દોઢિ કરણન-
મે કુંડલ, મકરાકૃત, કર્ણપુલ ઉપર કર્ણિકાલસત, મસ્તક ઉપર મુકુટ,
કુલહ ટીપારો, ગ્વાલપગા, ભાંતિ ભાંતિકે રંગનકે જડાઉ, મણિમાલા,
ગુંજ, ઓર ચરણારવિંદમે તુલસી ગંધ, દોઢિ ઓર દામિનીવત્, ઓર
ભકત અનેક પ્રકારકી લીલા કરેં, યા પ્રકાર મનકોં સ્વરૂપાસક્તિકો
વારંવાર વિચાર કરેં તવ સહજમેં ધ્યાન હૃદમેં તે ન ટરે. તબ
લીલાકી ભાવના હોય, ઓર નાના પ્રકારકી સામગ્રી તથા કુંજકે
ઉત્સવાદિકકી સામગ્રી કરેં, ભાવના કરે. યા પ્રકાર માનસી કરી
દંડોત કરેં. તવ પ્રભુ કૃપા કરિકે હૃદમેં પધારેં, તવ લૌકિકમેં તે દેહ
છુટી અલૌકિકમેં લગેં. તવ રોમાંચિત હોયકેં રૂદન કરેં. યા પ્રકાર
પ્રેમકી દિસા હોય, તાકે ભાગ્યકો પાર નાહી. સો યા પ્રકાર શ્રીગોકુલ-
નાથજી કલ્યાણ ભદ્રસોં આજ્ઞા કિયે હેં.

૨૦ ઈતિ શ્રી વીશહમે વચનામૃત સંપૂર્ણ.

અબ શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણ ભદ્ર પ્રતિ ઇકવીસમેં વચનામૃત
કહત હેં જો વૈષ્ણવ સંજોગકો સ્મરણ કરી આનંદ પાવે, કબહુ વિરહ
કરિ દીન ભાવકો પ્રાપ્ત હોય, યહ દૈન્યતા ફલરૂપહે. દૈન્યતાતેં સંતોષ,
તાતેં શ્રીઠાકુરજી અતિ પ્રસન્ન હોય, ઓર જબ નિઃસાધન હોય તવ
યહ વિચારિયે.

चित्तेन दुष्टा वचसापि दुष्टः कायेन दुष्टः क्रिययापि दुष्टः ।

ज्ञानेन दुष्टो भजनेन दुष्टो ममापराधः कतिधा विचार्यः ॥ ૧ ॥

યા પ્રકાર અપનેકોં સમાધાન કરિ હીન જનિ મનમેં પ્રભુકો
દાસભાવ રાખે. ઓર અપને સ્વરૂપકો વારંવાર વિચારનોં જો મેં
કોન ગિનતી મેં હું, ઓર મેરી દેહ મલમુત્રસોં ભરીહે. ઓર જીતની
વસ્તુ સબ ખોટી કહીહેં તિતની મેરી દેહમેં હે, સો ઓરકોમેં કહા
દેખે, સો હાડ, માંસ, ચર્મ, થુંકકી ભરી હેં. અનેક દ્વાર કરિકેં મલ વહ-
તહેં, એસો જો મેં મહા દુષ્ટ અજ્ઞાન, કામ, ક્રોધ, મદ, મત્સરતાસોં
ભર્યો હું, ઓર મોહરૂપી બેરીસોં બંધ્યો હું અનેક દુઃખ સંસારમે
ભોગવંતહું, સો એસો જો મેં તો મોકું સંસારમે કહું ડિકાનો નહિ હે,
ઓર શ્રી આચાર્યજી પરમ દયાલુ હે. સો મોકો પતિતકોં શરણ લાંચો
હેં સો મેં પુષ્ટિમાર્ગકી શરણ ગયો, ઓર મોકો તોં નરકમેં હું ડિકાનો

નહીં હતો. તાતેં શ્રી આચાર્યજીને પરમ કૃપા કરિકે શરણ લેકેં આપ-
નો પુર્ણ પુરષોત્તમકોં સંબંધ કરાયોંહે, સો અબ મોંકોં યહ કર્તવ્ય
હે સો દૃઢતા કરિકે શ્રી પુરષોત્તમકે ચરણાવિંદમેં લગાયકે રહેનો. ઓર
કોટાનકોટિ જુગ ભ્રમત મહા દુખિત ભયો હું, તાતે સંસારમેંતેં મન
કાઢીકે પ્રભુનકે ચરણાવિંદમેં મન લગાઉં, યા પ્રકાર અપનેં
છિન છિનમે સંભારે તવ દીનતા ઉપ્પન્ન હોય. ઓર સબ વસ્તુમેં
ભગવદ્ ઇચ્છા જાને. ઓર ઉધમ હોય સો કરે. ઓર જમેં ધર્મ જય
સો ન કરનોં. ઓર ધર્મ ગયો સો સબ ગયો, ઓર સધરો સ્વાર્થ ગયો.
ઓર અપની ખરી મજુરી હોય તાકો શ્રીઠાકુરજી અંગીકાર કરે; યહ
અપને મનમેં નિશ્ચય કરે. જો કોઇ શ્રીઠાકુરજીકોં નામ લેકેં વસ્તુ લાવે,
તો શ્રી ઠાકોરજીકો સમર્પની નહીં ઓર તામેં તે ખાનપાન કરે તો
પાતશી હોય. ઓર શ્રીઠાકુરજીકી વસ્તુ અપને ખાન પાનમે લાવેં, ઓર
ભગવદ્ ધર્મ વેચીકે લાવે તો સગરો ભગવદ્ ધર્મ નષ્ટ હોઈ જાય. એ-
સેંહી કીર્તન કરકે દેહ નિર્વાહ ચલાવે, ઓર ભગવદ્ ધર્મકો પ્રગટ કરી
અપનો નિર્વાહ ચલાવે, ઓર ગૃહકો પોષન કરે તો તાકો કહુ ભગવદ્
ધર્મ ફક્ત ન હોય. ઓર સંસારમેં સંસારીકી રીતિ હોય તેસેં
ચલે ઓર કાહુકો ખુરો ન કરે. ઓર લોગ જાને જો કેવલ સંસારીહેં,
તબ ભગવદ્ ધર્મ બઢેં. ઓર જહાં દશ વૈષ્ણવ એતન્માર્ગીય હોય
તહાં ભગવદ્ ધર્મકી ચર્ચા વાર્તા કરેં. ઓર વૈષ્ણવકે આગે અપની
બડાઇ તથા અપનોં પુરુષાર્થ પ્રગટ ન કરેં, જો મેંહીં કમાતહું, તાતે
ગૃહસ્થાશ્રમ ચલતહે એસેં વિચારે જો પ્રભુ બડેહેં સો પાલન પોષન
કરતહે. જ્ઞાન માર્ગમેં સાધનકષ્ટ ત્યાગ દૃઢ હોય, તબ ઉદ્ધાર હોય, ઓર
પુષ્ટિમાર્ગમેં યા પ્રકાર ચલે તો ગૃહસ્થકો ઉદ્ધાર હોય. સો સંસારીકે
ઉદ્ધારાર્થ યહ માર્ગ હે, તામેં ત્યાગિ વિવેકી હોય તો કહા કહેનોં, યહ
જ્ઞાન તાદૃશી ભગવદીયતેં હોય સો યાકો દુસરો પ્રકાર નાહીંહેં. યા
પ્રકાર શ્રીગોકુલનાથજી વૈષ્ણવકો આજ્ઞા કિયે હેં.

૨૧ ઈતિશ્રી એકવિંશમોવચનામૃત સંપર્ણ.

અબ ઓરહુ શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણુ ભદ્ર પ્રતિ આજ્ઞા કરતહેં,
જો વૈષ્ણવકો મિથ્યા ભાષણુ સર્વયા નહીં કરનોં, કયોંકિ જુઠિ બરાબરિ
પાપ નહીં હેં. જો રાજ યુધિષ્ઠિરનેં ઈતનો કહ્યા “ જો નરો વા કું-

જરો વા" અશ્વત્થામા મર્યો સો ઇતનેહીં પાપતેં નર્કકો દર્શન કરનેં
પર્યો. સો મનમેં બહુત દુખ પાયેં. સો તામેં પડે તાકે દુઃખકો તો
પાર નાહીં. તાતે મિથ્યા ભાષણ સર્વથા ન કરનેં. તાતે મિથ્યા ભાષ-
ણકો મહા પાપહેં. ઓર શ્રી ડાકુરજીકો રસોઇ જકે તાકે હાથસો ન
કરાવની. અપને હાથસોં પવિત્રતાસોં કરની. ઓર રસોઇકો કાર્ય દુઃખ
રૂપ ન જાનનેં. જો મોકો શ્રમ હોયગો, કેસે કરે ? ધુંઆ નહીં સહો
જાતહે. ઓર યા પુષ્ટિમાર્ગમેં તો શ્રીડાકુરજીકી રસોઇકો ટહેલ પરમ
ઉત્તમ હે. જહાં તાંઇ અપનો શરીર ચલે તહાં તાંઇ ઓરકે હાથસો ન
કરાવે. સેવા શ્રંગારતો કરાવે પરંતુ રસોઇ તો અપને હાથસોંઇ કરે.
ઓર રસોઇકી અપરસ ન્યારી રાખેં. તાકો ઉત્તમ ભગવદીય કહિયે.
ઓર શરીર ન ચલે તો, અવસ્ય આય પડે તો ઓર કે હાથ કરાવેં.
પરંતુ મનમેં તાપ રાખેં. ઓર રસોઇ કરકેં આપુહી ખાયકે ન બેઠિ
રહે. કયોંકિ દોષ લાગેં. તામેં પ્રથમ વૈષ્ણવકોં લિખાવે. તાપાછે આપું
લેય. ઓર વૈષ્ણવકોં મુખ્ય કરિ દાસ ભાવ રાખે. ઓર દાસતો તાકોં
કહિયે જો વૈષ્ણવકોં જૂઠિન ખાય ઓર માર્ગકી તોયહ મર્યદાહે, જો શ્રી
ડાકુરજીકી તથા શ્રીવલ્લભકુળકી જુઠીન ખાય. ઇન વિના ઓરકી ખાયતો
અષ્ટ હોય જાય. યા ધર્મસો નિવારણ કરતહે. ઓર મુખ્ય વ્રજભક્તનકોં
સ્વરૂપ ગાયહે, સો ગાયકોં પ્રથમ મહાપ્રસાદ ખિલાવે. ઓર વૈષ્ણવકો
ખિલાવે. તાપાછે યહ સગરો મહાપ્રસાદ વૈષ્ણવકી જુઠિન ભયો. ઓર વૈ-
ષ્ણવકી સામર્થ્ય ન હોય તો ઓર અપનોં કાર્ય એસેંતેસે ચલાવેતો ગા-
યકો ભગતો અવશ્ય દે. ઓર યહ રસોઇ કરેહે તવ ગાય, પૃથ્વી, મનુષ્ય,
દેવતા, પિતરયે સખ આશા કરતહે. સો જખ ગાયકો ગ્રાસ કાઢે તવ
સગરે તૃપ્ત હોય. તાનેં ગાયકો ભાગ અવશ્ય કાઢનેં. જો યહ વૈષ્ણવ
પ્રાણી માત્રકોં ધર્મહે. ઓર શ્રીડાકુરજીકી સામગ્રીમેં અપનો મન
ચલાવનો નહીં ઓર કદાચિત્ ચલાવે તો મહાપાપી હોય. ઓર
શ્રીડાકુરજી આરોગેં નહીં. ઓર સિદ્ધિ સામગ્રી, કાહુકો દિખાવનો નહીં.
ઓર શ્રીડાકુરજીકેં લિયે ફલ ફુલ સામગ્રી કરી હોય તો તામેં તેં સ્ત્રી,
પુત્રાદિકકોં, કાહુકો દિખાવે નહીં. જો લૌકિક પ્રીતિતેં કાહુકો દેય, ઓર
લેયતે બૈહિર્મુખ હોય જાય. ઓર યાકોં સ્વધર્મ જાય. શ્રીડાકુરજી અંગી-
કાર ન કરે. તાતેં ભગવદ્સેવા હે સો ગોપ્યહે સો કાહુકોં જતાવે નહીં.
જો સેવા પ્રગટ કરિ અપની પ્રતિષ્ઠા બઢાવે તોં તાકો પાખંડી કહિયે.
સો તાકી સેવામેં કછું પુષ્ટિમાર્ગકો ફલ નહીં. ઓર પાખંડ કરીવે વારે

કે હૃદયે લૌકિક આવેશ આવે, સો લૌકિક આવેશતે બહિર્મુખ હોય. ઓર સેવામેં પ્રતિબંધ પરે સો પાખંડકો મૂલ લોભ હે. સો જખ લોભ છુટે તખ પાખંડ ન હોય. ઓર લોભ કે લિયે જગતમેં પાખંડ કરતહે સો વહ પાખંડી હોય તાકો અન્યાશ્રય હોય જય, તાકરિકો લોભકે વશ તે જ્ઞાન વિવેકકો ફલ જત રહે, સો એસેં લોભી પાખંડી કે હૃદયમે કબહુ ન બિરાજે, તાતેં સેવા થોરીહી કરે, યથાશક્તિ કરે, તાકો કછુ બાંધક નહીં, સો થોરેહી ભગવદ્ધર્મસોં વાકે સઘરે કાર્ય સિદ્ધિ હોય જય, ઓર બહુત કરે ઓર પાખંડ સહિત હોય તો ભગવદ્ધર્મ ન બઢે, તાતેં અલૌકિક રીતસોં સેવા કરે, સો શ્રીઠાકુરજીકે જનેતે કાર્ય હોયગો જો લોગન કે જને તે કછુ સિદ્ધિ હોય નહીં. ઓર વૈષ્ણવકો યહ્ધર્મ હે જો ઉત્તમ સામગ્રી હોય સોં શ્રીઠાકુરજીકો સમર્પે, ઓર અપને પાસ દ્રવ્ય ન હોય તો મનમેં તાપ કરિકેં કહેજો યહ્તો પ્રભુન લાયક હે. ઓર જહાં તાંધ બને તહાં તાંધ ઉત્તમ સામગ્રી તથા નૌતન વસ્ત્ર ઓર ફલપુલ થોરોહુ બને તો આવશ્ય લાવનોં, સો ગૃહસ્ત્રીકોં વિચાર નાહીં કરનોં, શ્રીઠાકુરજીકુંતો સ્નેહ અત્યંત પ્રીયહે, સો શ્રીઠાકુરજીકે ચરણારવિંદમંધ જ્યાં તાંધ બને તહાં તાંધ અંગીકાર કરાવનોં, ઓર શ્રીઠાકુરજીકો સુગંધાદિક અત્યંત પ્રીયહે, સો યથાશક્તિ સમર્પે, ઓર સુગંધ ન બને તો મૃતિકામેં પાનિ ડારિ સુગંધકે ભાવતે શ્રીઠાકુરજીકો સમર્પે, સો એસેં ભાવતે સગરી વાત સિદ્ધિ હોય, ઓર શ્રીઠાકુરજીકો તુલસી અત્યંત પ્રીયહે, સો શ્રીઠાકુરજીકે ચરણારવિંદમેં નિત્ય નેમસોં વિધિપુર્વક સમર્પની, ઓર તુલસી સમર્પતી બિરિયાં ગદ્યકો પાઠ કરનોં, સો શ્રીઠાકુરજીકે ચરણારવિંદકો સંબંધ શ્રીઆચાર્યજી મહાપ્રભુજી દ્વારા ભયો હે તાતે શ્રીઆચાર્ય શ્રીમહાપ્રભુજીકો સર્વોપર જને. ઓર તુલસીહે સો વૃંદાકો સ્વરૂપહે. પતિવૃતાહે, ઓર મધ્ય તુલસીકે બીજ હે તાતે દૃઢ સંબંધ ભયો જનના તાતે ચરણોમે સમર્પનો. તવ જદિન જ સમયે શ્રીકૃષ્ણ સંબંધ ભયો તા સમય અપને ગુરૂકે સનમુખ જો શ્રીઠાકુરજી હે તિનકો સ્વરૂપ અપને શ્રીઠાકુરજીમેં જનિ સમર્પે. કાહે તેં ચરણારવિંદ કે દૃઢ સંબંધ ભયો હે સો ચરણસ્પર્શ કરે તેં પ્રીતિ બઢે. ઓર તુમારે ચરણારવિંદમેં ભકિતહે. સો ભકિત વૃદ્ધિ હોય. ઓર યા પ્રકાર વિચારે જો કહાં ભકિતરૂપી ચરણારવિંદ અલૌકિક, ઓર મેરો હસ્ત લૌકિક, પરંતુ શ્રીઆચાર્યજી મહાપ્રભુજીકી કૃપાતેં યહ્ પદાર્થ પ્રાપ્ત ભયો હે. ઓર પ્રભુ મોંકો ચરણ.

સ્પર્શ કરાયો હે. તહાં પુતના મોક્ષમેં શ્રીઆચાર્યજી ત્રિખેહેં ને પુતનાને સોલહ હજાર બાલકનકે પ્રાણ લીયે, સો પુતનાકોં પ્રભુ દુષ્ટ ભાવતે મોક્ષ કીયે. ઓર બાલકહું ભક્તભાવ સોં શ્રીઠાકુરજીકે હૃદયમેં રહે. સો શ્રીઠાકુરજીને યહ વિચારી ને સોલહ હજાર ભક્તહેં સો તિનહું પુતના રાક્ષસીકે સંગતેં અસુરાવેશ ભયો હે. સો અસુરાવેશ જગદીશ શ્રીઠાકુરજીકે હૃદયમેં હે તો હુ મિટયો નહી. તાતેં ભકિત રૂપ ચરણાવિંદકો સંબંધ હોય તવ અસુરાવેશ મિટે. સો યહ વિચારીકે બ્રહ્માંડ ઘાટકી મૃતિકા ખાઈ, બાલ ચરિત્ર દિખાયે, સો ઉન ભક્તનકે અર્થ આપ મુખમેં માટી ખાયે તવ યે ઉપરકો ચરિત્ર દિખાય ત્રજકે બાલક તથા વેદરૂપ શ્રીબલદેવજી ઇનનેં શ્રીવશોદાજીતેં કહ્યો ને શ્રીઠાકુરજીનેં મૃતિકા ખાઈહે. ઇતની સુનિકે શ્રીવશોદાજી શ્રીઠાકુરજીકે પાસ આઈ સો દરપાયકે કહેં ને શ્રીઠાકુરજી સાચી કહેા ને તુમનેં માટી કયોં ખાઈહે ? તવ શ્રીઠાકુરજી કહે ને મૈયા મૈને માટી નહીં ખાઈહે. સો યહ લીલા કરિ અપની પુરૂષોત્તમતા જતાઈ, સો શ્રીબલદેવજી ઇશ્વરહેં તોહુ જનેં નાહિં, ને જીતનો પ્રકાર શ્રીઠાકુરજી જતાવેં તિતનોં જનેં. તવ શ્રીવશોદાજીકો મુખ ખોલિ બ્રહ્માંડ દિખાયેં સો યહ મૃતિકાકો પ્રસંગ અત્યંત ગોપ્યહે. સો યા પ્રકાર ચરણામૃત દેકેં સોલહેં હજાર બાલક પુતનાકે શુદ્ધ કીયે. તાપાછેં વૃતચર્યા પ્રસંગમેં ચીરહરણ લીલા કરી. સો ચીર દેકેં ચીરદ્વારા ઇનકે પુરૂષાર્થકોં સ્થાપન કીયેં. તખ રાસકી અખાંડ રાત્ર દેખનધી જોગ્યતા ભઈ, સો અલૌકિક રાત્રિ દિખાયેં. ઓર વરદાન દેયે જ સરદમેં રાસલીલામે દાન હોયગો. કાહેતે ને ચરણારવિંદકે સંબંધતેં ભકિત સિદ્ધિ ભઈ. તાતેં ચરણામૃત લેનોં. ઓર તુલસી ચરણારવિંદપેં સમર્પની. ઓર ચરણસ્પર્શ કરનોં, યા પ્રકાર નેમ રાખે તખ ભકિત બહે, તખ પુષ્ટિમાર્ગકે ફલકો પ્રાપ્તિ હોય. ઓર તુલસી હે સો જિન ભગવદ્ધર્મમે પ્રતિબંધ હે. તીતનોં સખ દૂર કરિ અલૌકિક દેહકી દાતાહે ઓર તુલસીકોં અલૌકિક સ્વરૂપહે, સોઈ કહેં ને પુષ્ટિમાર્ગમેં મુખ્ય શ્રીસ્વામિનીજી વિના રચક ફલકો પ્રાપ્તિ નહીં હે. સો તુલસી શ્રીસ્વામીનીજીકે અંગકો ગંધહે. તાતેં શ્રીઠાકુરજીકો અત્યંત પ્રિયહે સો:—

॥ શ્લોક ॥ પ્રિયાંગ ગંધ સુરભિ તુલસી ચરણપ્રિયે

સમર્પયામ્ય હં દેહિ હરે દેહમ લૌકિકમ્ ॥ ૧ ॥

સો યા ભાંતિસોં તુલસી બડો પદાર્થહે. ઓર પતિવૃતા પાર્વતી, જનકી

ઇત્યાદિકનકી આધિદૈવક પતિવ્રતાહેં સો ગોવિદસ્વામી ગાયેહેં:—

શ્રીઅંગ પ્રમૃતિજેતી જગજુવતી ॥

વાર ફેરિ ઢારો તેરે રૂપ પર ॥ ૧ ॥

યા પ્રકાર અલૌકિક ભાવ જનિ તુલસી સમર્પે. ઓર વૃંદા રૂપતો મર્યાદા માર્ગકી રીતિસોં જગતમેં દિખાયેહેં. ઓર જ દિન શ્રીઠાકુરજીકી સેવા તથા ચરણસ્પર્શ ન બનેં તા દિનકોં જનનોં જે મિથ્યા ગયો સો યહ જનિ તાપ કરનોં. ઓર વારંવાર અપનેં સ્વરૂપકી ભાવના કરની. સો યહ ભાવ અત્યંત દુર્લભહે. ઓર દાસભાવ લાયક પ્રભુકી ટહેલ કરની. તાતેં પ્રભુ પ્રસન્ન હોંય. ઓર વિચારકેં અપરાધકોં ભય રાખનોં, ભય વિના પ્રીતિ ન હોય. તાતેં પ્રભુનકો ભયહે, ઓર સ્નેહતો અત્યંત દુર્લભહે ઓર સ્નેહ વિના સગરી ક્રિયા વૃથા જનની સો બડો પદાર્થહે, સો યા પ્રકારસોં ભગવદ્ સેવાકોં નેમ અપને પુષ્ટિમાર્ગકો ધર્મ ભગવદ્દીયસોં મિલિકેં પાળનોં. ઓર ભગવદ્ધર્મતેં શ્રીઠાકુરજીમેં સ્નેહ હોય, ઓર દુઃસંગમે અપનોં ધર્મ જયવેમેં ભય હોય, ઓર સત્સંગતેં સદા ભક્તિ હોય, ઓર ધર્મ ગયો તવ સખ પાપરૂપક ભયોં તાતેં ભગવદ્દીયતેં પ્રીતિ સહિત મિલાપ રાખેં તાતેં યાકો કહ્યાણુ હોય. યા પ્રકાર શ્રીગોકુલનાથજી કહ્યાણુભદ્રપ્રતિ વૈષ્ણવનકોં શિક્ષા દીયેહે.

૨૨ ઈતિ શ્રી બાવીસમો વચનામૃત સંપૂર્ણ.

અખ ઓરહુ શ્રીગોકુલનાથજી કહ્યાણુભદ્રપ્રતિ કહતહેં. જે વૈષ્ણવકોં સખડી, અનસખડીકો વિચાર રાખનોં. ઓર ન સમજત હોય તો પુષ્ટિમાર્ગીય ભગવદ્દીય સોં રીતિ ભાંતિ પુછની, ઓર વૈષ્ણવકો સામગ્રિમેં ઓર મહાપ્રસાદમેં વિચાર રાખનોં. જે સામગ્રીમેં શ્રીઠાકુરજીકી સત્તા જનનોં, મહાપ્રસાદમે વૈષ્ણવકી સત્તા જનની, અપની સત્તા ન જનનો. સામગ્રીકી સેવા પવિત્ર હોય, ખાસા જલસોં હાથ ધોય વિવેક વિચાર સહિત સ્પર્શ કરે, અચ્છો ભાવનીક વૈષ્ણવ હોય તાકે હાથ સિદ્ધિ સામગ્રી દિવાવની તથા ટહલ કરવાવનોં. ઓર જહાંતાંઝ બને તાંઝ સીદ્ધ સામગ્રીકોં કાર્ય આપુહી કરનોં. ઓર જે શાકાદીકકી સામગ્રી બજારતેં મંગાવેં સો નામધારી વીના કાહુપે ન મંગાવેં. ઓર જે બને સો છોટી મોટી સેવા આપુહી કરેં. ઓર કુટુંબ મેંતેં જકી અત્યંત પ્રીતી હોય તાસોં કરાવે. ઓર આખ પવિત્રતામેં રહે. ઓર

પવિત્રહીં કાર્ય કરેં ઓર રસોઈ શુદ્ધ પોતકે રાખેં. ઓર રાજભોગ પાછેં પાત્રાદિક માંજીકે ધરે. ઓર સખડીમેં બડી પવિત્રતા રાખેં, સો એક એકસે છી ન જાય. ઓર અપવિત્રતાસેં બુદ્ધીકી હીનતા હોય, તાતેં મલિનતાસેં ન રહનોં, ઓર મેલે બહુત વસ્ત્ર ન રાખનોં, સો કાહેતે જો વૈષ્ણવકે પાસ વૈષ્ણવ બેઠેં તબ ભગવદ્ ચર્યા વાર્તા કરેં, તહાં સર્વથા પ્રભુ પધારેં, સો તિનકો ઉન વસ્ત્રનતેં વાસ આંવેં. સો યહ ભાવ જનિકેં વસ્ત્ર ઉજવલ રાખેં. ઓર ભગવદ મંદિરમેં આપુકોં જનોંપરે તવ ગજાનિ આવે, તાતેં ફટે મોટેકી કછુ ચિંતા નહીં, અપનેં દેહકે અર્થ જોસો બને તેસો પહેરેં, પરંતુ બહુ મેલો ન રાખે, ઓર અપનેં દેહકે અર્થ કાહુકે દિખાયવેકે અર્થ આછો કપડા નહીં પહેરે, યહ દાસકો ધર્મ હે. ઓર સૂકર, શિયાળ, ગર્ધભ, કુત્તા, ઘોખી, નીચજાતિ, ચાંડાલ, ભંગી, ચમાર, આસુરી, સુતકી, રજસ્વલા, છાપકી, સર્પ, ઇત્યાદિક નકોં છુવેતો તત્કાલ ન્હાય ડારે. ઓર છીવેકે સ્પર્શતેં દીનકો છુયો દિનમેંહીં ન્હાય, રાત્રકોં છુયો રાત્રમેં ન્હાય, યહ વેદ સ્મૃતિ શાસ્ત્રમેં કહ્યાહેં. ઓર મહાપ્રસાદ ઉત્તમ ઠોરકો લેય. યા પ્રકાર આચાર વિચાર સું રહે. ઓર યા પ્રકાર પુષ્ટિમાર્ગકી રીતિમેં ન સમજે તો ભગવદીય વૈષ્ણવતેં પુછયોં આહિયે. ઓર ઉત્સવાદિકકોં લોપ ન કરનોં, કયોંકે જબ ઉત્સવ આવતહે ઓર શ્રીઠાકુરજીકોં પરમ આનંદ હોયહે. જો ફક્તનોં ઉત્સવ આવતહે. ઓર શ્રીઠાકુરજીકોં ઉત્સવ ન કરાવેતો શ્રીઠાકુરજી અપ્રસન્ન હોય જાય તાતેં ઉત્સવ યથાશક્તિ સર્વથા કરનોં, સો વિધિ-પુર્વક કરનોં. ઓર મનમેં દુખ પાયકેં ન કરનોં, ઓર કાહુકે આગે અપની બડાઈ ન કરની, જો મેંને ઉત્સવ કીયો. ઓર લૌકિક વેદિક કાર્ય આય પડે તો ટારનોં નહીં. અપને કાર્ય આય પડે તો વૈષ્ણવકે ઘર તથા અપને ઘર વૈષ્ણવ પાસ કરાવેં. સો લૌકિક કાર્ય અર્થ અલૌકિક શ્રીઠાકુરજીકો ઉત્સવ ટારે તો શ્રીઠાકુરજી કુઠે. ઓર જીવકે ઉપર અપ્રસન્ન હોય. તાતેં અલૌકિક કાર્યમેં મન રાખે, ઓર લૌકિક વેદિક આવશ્યક હોયસો કરે, ઓર પુત્રાદિકકોં વ્યાહ કરે, તબ મર્યાદી હોય તહાં તિનકે ઘર પુષ્ટિમાર્ગકી રીતિસો મહાપ્રસાદ લેય. ઓર અન્યમાર્ગકી રીતિ હોય તો મહાપ્રસાદ ન લેનો. ઓર લૌકિક કાર્ય કરનોં હોય તો શ્રીઠાકુરજીકો વસ્ત્ર, સામગ્રી પહલે કરની. ઓર લૌકિકકો કાર્ય પાછેં કરનો. ઓર નાત જિમામની હોયતો પ્રથમ શ્રીઠાકુરજીકી સામગ્રી કરે, પાછેં શ્રીઠાકુરજીકો ભોગ ધરેં, તાપાછેં વૈષ્ણવકો લિખાવે. ઓર

વૈષ્ણવકો ત્રિવાયે પાછેં શ્રીનાથજીકી તથા ગુરૂનકી યથાશક્તિ ભેટ કહાહે. ઓર શ્રાદ્ધાદિકમે વૈષ્ણવકોં ન લિવાવે. ઓર સદા જાકે ધર લેત હોંય સો તા ભાંતિસો લિવાવે. ઓર લૌકિક ભાવતેં બ્રાહ્મણ ઓર જાતિકો લિવાવે, ઓર અલૌકિક કાર્યમેં વૈષ્ણવકોં કરેં તહાં ઓરકે કરેકો પ્રયાજન નહીં. ઓર લૌકિકમેં કોઇ જાતિકોં બુરો માને તો વાકોં પ્રસાદ દેકેં પ્રસન્ન કરેં, તાતેં અપની માર્ગકી નિંદા ન કરાવે, જો કાહેતેં સુદ્ધ ભકિત ભઈ નાહીંહે, તાતેં મનમેં નિંદાતે દુઃખ હોય. દ્વિભકિત-વારેકોં તો કછુ લૌકિક વૈદિક સોહાય નહીં. વાકો તો કેવળ અલૌકિક હાતે કામ હે, યા પ્રકારસોં રહનોં. ઓર જહાં તાંધં ભકિત દ્વિ નાહીં તહાં તાંધં યહ જાને જો મેરી ભકિત મેં કોઇ પ્રતિબંધ ન કરે ઓર લૌકિક વૈદિક કરેં, તાતેં શ્રીઠાકુરજીકી સેવા નિર્વિઘ્નતાતેં કરે. ઓર મનમેં ખેદ હોયસો ન કરે. ઓર પુષ્ટિમાર્ગીયસોં કોઇ વાતકો અંતરાય ન રાખે. ઓર કપટછલ ભગવદીયસોં ન રાખે. ઓર લૌકિક વૈદિકકો કાર્ય હીન જાને, સો યહ પુષ્ટિમાર્ગકી રીતિ સર્વોપર જાને. ઓર ધન ઇન્દ્રીયનકે વિષયાદિકન તેં શ્રીઠાકુરજીકો આવેશ જાતો રહે. ઓર કહેહે “ વિષયાક્રાંત દેહાનાં નાવેશઃ સર્વથા હરેઃ ” સો યા પ્રકાર કરિકેં શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુજી કહેહે, સો સેવા બરાબર ધર્મ નહીં સો વૈષ્ણવકોં બહુત કઠિનહે. ઓર વૈષ્ણવકો વિવેક વિચારસોં સર્વ કાર્ય કરનોં. દેશ કાલ સમયકો વિચાર રાખનોં. બુરેકો નિકટ ન જાનોં. ઓર વાસુ સંભાષણહું ન કરનોં. સેવા જાને સો ઉત્તમ કાલ, ઓર વ્રજ ભૂમિ ઉત્તમતે ઉત્તમ ભુમિ જાનનોં જો જહાં શ્રીપુરૂષોત્તમકી નિત્યલીલા સ્થિતિહે. ઓર રાત્રકોં સયન કરનો તબ પ્રાતઃકાલકી સેવાકો સ્મરણ કરનોં. ઓર શ્રીઠાકુરજીકે, શ્રીમહાપ્રભુજીકે કીર્તન કરિ સોવનોં, ઓર કીર્તન ન આવે તો શ્રીમહાપ્રભુજીકોં, શ્રીગુસાંઈજીકો તથા ગુરૂનકો સ્મરણ કરિકે સોવનોં સો સખનકે નામતેં સદરો દિન ખોટો ખરો બોલ્યો હોયતો સખ સુખરૂપ હોય જાય. જેસેં ગત્રકેં ક્ષતેં સગરે દિનકોં પ્રસાદ દુધવત્ ગુન કરે. તા સમય ચરણામૃત લે સોવેતો વાકોં દુઃખ સ્વપનમેં હું નહીં આવે. ઓર નિંદતો મૃતક બરાબરિહે. સો શ્વાસ આવે તથા નહીં આવે તાતેં ચરણામૃતકોં સંબંધ મુખમે બન્યોં રહે, સો સર્વથા દુરગતિ ન પાવે. યા પ્રકારસોં વૈષ્ણવ યા કાલમેં સાવધાન હોયકેં રહે, તવ બચં. સો યા પ્રકાર શ્રીગોકુળનાથજી કહ્યાણુભદ્રપ્રતિ કહેહે.

૨૩ ઈતિ શ્રી તેઈશમો વચનામૃત સંપર્ણ.

અમ શ્રીગોકુલનાથજી ચોવિસમેં વચનામૃત કહતહેં, જે વૈષ્ણવ
કેં યહ ભય રાખનોં જે મેરી ભગવત્ સેવામેં અંતરાય ન હોય યહ
ભાવ રાખનોં, ઓર સેવાકે અર્થ લૌકિક કુટુંબકો, પરોસી તથા રાજ
દેશકાલ, સગરો દુઃખ સહનોં, ઓર જનનો જે યહ દુઃખહે સો તો દેહ
સંબંધી હે, સો કોઇ કહા કરેંગો. ઓર ભગવત્ સેવા મોકું ચહિયે.
ઓર દુઃખ સુખતો જગતમેં જહાં જયગો તહાં યાકો સિદ્ધિ હે. પરંતુ
ભગવત્ સેવા તો બહુત દુર્લભહે. તખ અત્યંત પ્રભુ કૃપા કરેં તખ
ભગવદીયકો સેવાકો સંયોગ બને. ઓર અપનેં મનમેં યહ જાને જે
જહાં તાંધ યહ દેહહે તહાં તાંધ યહ દુઃખહે, ઓર લૌકિક દુઃખ સુખ
મેરે સંગ નહીંહે. તાતે દુખ, સુખ પાયકે સહન કરે. ઓર કહેં જે
યહ સેવા મેરે જન્મ જન્મકોં કલ્યાણ કરતાહે. તાતેં યા જન્મમેં દુખ
ભયોતો કહા ? પરંતુ સેવાતો બનતહે ઓર લૌકિક વૈદિકકે લિયે દેશ-
દેશનમેં કિતનોં દુખ સહતહે. સોતો તુચ્છ પદારથહે. ઓર યહાં અ-
લૌકિક ભગવત્સેવા તાકે અર્થ જે દુઃખ પાવેંતો આનંદ પાયકેં સહનોં.
ઓર ભગવત્સેવા મન લગાયકે કરનોં. ઓર શ્રીકાકુરજીકી સામગ્રી
તથા નેગ બાંધે, સો નેગ રંચકહુ ઘટાવે નહીં, તાતેં અપની સામર્થ્ય
દેખિકેં નેગ બાંધે. ઓર નેગ બાંધે પાછે ન કરે તો પ્રભુ નેગ વિના દુઃખ
પાવે. યહ ભક્તિ માર્ગ મેં નેગકી પ્રભુ આશા કરતહે, સો લૌકિક દૃષ્ટાંતતેં
જનનોં, જૈસેં કોઇ વૈષ્ણવકો મહાપ્રસાદ લિવાવે, સો વાકો એક
દિન ઘટતા ધરેં તો વહ ભુખ રહેં, તાભાવતેં વિચારિકેં નેગ બાંધનોં.
ઓર જે કોઇ વૈષ્ણવ સેવામેં ચતુર હોય તો વાકો સેવામેં રાખનોં.
ઓર કાહુકોં સામગ્રી આવેં, કોઇ બીડા આછો બાંધે જાનેં, કોઇ
સુંદર માલા ગુંથ જાનેં, ઓર કોઇ સુગંધ, અતર, પુલેત્ર, અરગજ,
ચોવા ઓર રીતિ ભાંતિ જાનેતો વાકોં સેવામેં રાખે. ઓર કોઇ કુદ્દહે,
ટોપારો, વસ્ત્રનમેં બાંધે જાને તો તિનસોં કરાવે. સો યા પ્રકારસોં પ્રીત
પુર્વક સેવા કરે. ઓર જામેં ગુણ બહુત હોય ઓર પ્રીતી ન રાખે,
તાસુ કછુ ન કરાવે. ઓર થોરો ગુણ હોય, પ્રીતી તેં કરે, તાસોં સેવા
કરાવે. અપનેકો કછુ ગુણ આવત હોય, ઓર કોઇ વૈષ્ણવ શ્રદ્ધા પૂર્વક
પૂછે તો કહં પરંતુ આપતેં ઠોરઠોર ન કહત ડોલે ઓર અપને ગુનેકો
અભિમાન ન કરે, પ્રીતિ પુર્વક વૈષ્ણવકોં બતાવનો. ઓર આપતેં નયોં
વૈષ્ણવ હોય તો વાકોં આછો જાનનોં, ઓર આપુનતેં પ્રથમ હુએ
વૈષ્ણવકી કાનિરાખની. ઓર જાને જે વૈષ્ણવહે, ઓર મોતે બડો બડ

ભાગીહે, ઓર પ્રભુનને ધનકોં બાલપણે તેં અંગીકાર કિયોહે. ઓર ભગવદ્ધર્મમેં છોટો બડો ન જનેં, કૃપાકું દેખેં. ઓર કાહુકોં શરનિ આવતહી આછી દીશા હોતહેં ઓર કાહુકોં જન્મ વિતીત હોય જય. ઓર કછુ ન સમુજે તાતે યા માર્ગમેં બડો છોટોકો પ્રમાન નાહીં, જો યા માર્ગમેં તો કૃપાહીકો વિચાર હે. ઓર પુષ્ટિમાર્ગમેં શરન આવે જકો સુજાતિ જનનોં, ઓરતે અપનોં ધર્મ ગોપ રાખનોં. ઓરજો વસ્તુ પુષ્ટિ માર્ગમેં અંગીકાર કીની હે, તાહીકોં સમર્પે, ઓર સોઇ મહાપ્રસાદ લેય. ઓર તરબુજ, મુલી, ગાજર ઇત્યાદિક નિષિદ્ધ હેં, ઓર વેદ મંદુ વર્જિતહેં, તાતેં કબહુ ન લેય. ઓર શાસ્ત્રમેં વેગનહુ નિસિદ્ધ હેં. પરંતુ પુષ્ટિમાર્ગમેં તો લીને હેં. તાતે વેગન ભોગ ધરિકેં લેય ઓર લોંન ડારો શાક ઓર ખીર શાસ્ત્રમેં સખડીમેં કહેહે તાકો અનસખડીકી રીતિ કરે. શાકાદીકમેં અગ્નિતેં ઉતારિ કેં પાછેં લોંન ડારો આહિયે. થોરો બનેસો પુષ્ટિમાર્ગકી રીતિસોં કરનો. પુષ્ટિમાર્ગકી રીત બહુત બડીહે સો બડીહે. ઓર માર્ગકી ક્રિયાસોં કછુ ફલ નાહીહે, સો ગીતામેં કહેહે:-

॥ સ્વધર્મે નિધનં શ્રેયઃ પરધર્મો મયાવહઃ ॥

સો પરાયો ધર્મ ભય ઉપજવેહે. તાતે કછુ કાર્ય ન હોય. ઓર અપનેં પુષ્ટિમાર્ગમેં રીતિ પ્રમાન કરેં થોરોહી કરેં, ઓર શ્રીઆચાર્યજી મહાપ્રભુજીકો આશ્રય કરે તો વા ધર્મતે પ્રભુ પ્રસન્ન હોય. ઉત્સાહસોં બને સો કરે. કાહુકી લૌકિક પ્રતિષ્ઠા કરિકેં ન કરેં. તવ વામેં શ્રીઆચાર્યજીકી કાનિતેં શ્રીઠાકુરજી પ્રસન્ન હોય. ઓર પ્રભુ પ્રસન્ન ન હોય તબ યાકો કિયોં કહા ? તાતે પ્રભુનકેતો એક મનહીંકી અપેક્ષા હે. ઓર શ્રીઠાકુરજીકેતો કોઇ વાતકી ઘટતી નાહીં. વૈષ્ણવકો જૈસો ભાવ હોય તેસો અંગીકાર કરેં તેસોઇ દાન કરેં. તાતેં વૈષ્ણવ અપની યોગ્યતા છોડિ શ્રીઆચાર્યજી મહાપ્રભુજીકોં આશ્રય કરેં. ઓર લૌકિક વૈદિકમેં લોક નિષ્ઠા દિખાય અપનોં ધર્મ ગોપ્ય રાખેં, તહાં લૌકિક વ્યોહાર બનેંતો કરે જનોં. તામેં જો ભગવદ્દષ્ટાંતેં આયપ્રાપ્ત હોય તામેં તે શ્રીનાથજીકો અંશ પ્રથમ કાઢિયે. તાપાછેં ગુરૂનકો કાઢિયે. સોહી થલી ન્યારી કરિકેં ધરત જૈયે. તથા ગામમેં કોઇ વૈષ્ણવકે પાસ ધરત જૈયે. અપનેં ઘર દ્રવ્યકો કબહુ ન ધરિયે, સો કહાજને કોઇ સમય કેસી કઠિનતા આય પડે, તો છિનમેં ધર્મ છુટિ જય. યહ દ્રવ્ય કોઇ સમય ભગવત્ધર્મકો નાશ કરે. સો ગામમેં કોઇ પ્રમાનીક વૈષ્ણવ હોય

તાકે ધર ધરત જૈયે. સો શ્રીજીકોં ભંટીયા આવે સો તત્કાલ દે દેય. યહ ન જનેં જો મેંહીં જાઉગો, તખ્તે જાઉગો. ઓર ગામમેં ગુર હોય તો ભેંટ કાઢિ ભેંટ કરિ આવેં. ઓર દુસરે ગામમેં હોયતો હુંડી કરિકે પઠાવેં. ઓર કોઇ વૈષ્ણવ ભરોંસે કો હોય તો વાંકે હાથ પઠાવેં. સો કાહેતેં જો યા કાલમેં દ્રવ્ય ઓર પરસ્ત્રી એ ભગવદ્ધર્મકો નાશ કર્તા હેં. સો શ્રીભાગવતમેંહું કહોહો, જો કાષ્ટકી પુતરીકોહું સંગ ન કરનોં. કયોંકિ ચિત્ર લિખો પુતરીકોં દેખેંતેં વિકાર મનમેં હોતહો. તાતે પરાઈ સ્ત્રીકો સર્વથા ત્યાગ કરનોં. ઓર વાકો કાલરૂપ જનનોં. ઓર શ્રીગોવર્ધનનાથજીકે તથા અપને ગુરનકે દર્શનકી સદા સર્વદા આરતિ રાખનોં. ઓર યહ ન જનનો જો મેં દોય ચારિ ખેર હોય આયોહું. સો જ્યોં જ્યોં દર્શન કરે ત્યોં ત્યોં અધિક તાપ કરનોં. જનેં જો દર્શન કરિવેકો ફલ કૃપા કરિકેં દીનોહો. ઓર યાહી ભાંતિ શ્રીયમુનાજીકે જલ પાનકો તાપ રાખનોં. ઓર શ્રીગોવર્ધનનાથજીકે ટહેલવા પ્રજમેં રહત હેં, તિનસોં દોષભાવ ન રાખનોં. જો કાહેતેં કિ વૈદિક શાસ્ત્રમેં કહેહેં, જો યા જગત શ્રીકાકુરજીકોં કોડાભાંડહેં સો સગરો જગત કાષ્ટકી પુતરી વત્ હો સો પ્રભુ ઉનકોં નચાવતહો, તેસેં નાચતહેં તાતેં કાહુકો દોષ ન દેખેં. ઓર આછી વાત હોય સો સમુઝાવે. ઓર ન સમઝત હોય તો ભગવદ્ ઇચ્છા જનેં, તાતેં દોષબુદ્ધિ ન રાખેં. તામેં પ્રજ સંબંધી હો સો પ્રભુકે હો, જો પ્રભુકે વિચારે વિના પ્રભુકે ગામમેં પ્રભુકે પાસ કેસે રહેં, તાતે ઉનકો અલૌકિક કરિ જનેં, ઉનકી સેવા ટહેલ ખને સો કરેં. ઓર આપ ઉત્તમ સ્થલમેં અપરાધકો ભય રાખેં, ઓર ઠોરકે અપરાધતો ઉત્તમ સ્થલમેં ગયે તે છુટેં, ઓર ઉત્તમ સ્થલકો પાપ વજૂલેપ હોય જય, સો કેસેં છુટે, તાતેં અપરાધકો સર્વથા ભય રાખેં. સો ઉત્તમ સ્થલકો ભય રાખકેં ખોટી ખાત ન કરેં. ઓર કાનનતેં સુનેંખી નાહી. તવ ભાવ દૃઢ હોય. તવ પ્રભુ પ્રસન્ન હોય. ઓર શ્રી ભાગવતકે એક દોય અધ્યાયકો પાઠ કરનોં. ઓર એતન્માર્ગકી ગ્રંથનકોં ટીકાકો શ્રવણ કરે વિનઃ પ્રભુનમેં મન લાગે નાહીં, સો કાહેતેં જો ગ્રંથન વિના પુષ્ટિમાર્ગકોં સિદ્ધાંતકોં ન જનેં. ઓર વૈષ્ણવનકે મુખતેં સુનેં તવ શ્રીઆચાર્યજી તથા શ્રીગુસાંઈજીકો પુષ્ટિમાર્ગકો સિદ્ધાંત સેવા ક્રિયા સંપુર્ણ અલૌકિક જ્ઞાન હોય. તખ પ્રીતિ ખડે, ઓર જખ પ્રીતિ ઉપજી, તખ યાકો સંપુર્ણ કાર્ય સિદ્ધિ ભયો. ઓર શ્રીસુબોધનીજી શ્રી-વલ્લભ કુલ વાંચે સો સુનેં, તથા નિવેદનીકે મુખતેં સુને. સો લીલાકો

ભાવ અપને હૃદયે શુદ્ધ કરિકે રાખે, કાહેતે જે ભગવદ્ મહાત્મ
જને વિના પ્રીતિ ન હોય. ઓર સુને વિના જ્ઞાન ન હોય. તાતે ભગવદ્
વાર્તા શ્રવણ અવશ્ય કરે, સો શ્રીઆચાર્યજી મહાપ્રભુજી નવરત્નમે
કહે હે, જે હમ નિવેદન કિયેહે, પરંતુ ભગવદીયકે સંગવિના, શ્રવણ
કિયેવિના, જ્ઞાન ન ભયો તો પ્રીતિ ન હોય, તો પ્રભુ પ્રસન્ન ન હોય.
જેસે જગતમે દ્રવ્યકો જ્ઞાનહે, તાતે દ્રવ્યમે પ્રીતિ હે, કાહેતે જે
દ્રવ્યકે ગુણ જ્ઞાનતે સંસારમે સર્વ જ્ઞાન હોતહે, સો યાહીતે હોત
હે, તેસેધ પ્રભુનકે ગુન જ્ઞાનતે પ્રભુનકો જ્ઞાન હોય. સો સર્વોપર
જનિ પ્રીતિ હોય, તાતે સંપુર્ણ અલૌકિક કાર્ય સિદ્ધિ હોય. ઓર એત-
ન્માર્ગકે અષ્ટ છાપકે કીર્તન ગાવે તથા સુનિવેમે પ્રીતિ રાખે, સો કાહેતે
જે પુષ્ટિલીલાકે દર્શન અષ્ટ છાપમેહે. ઓર અન્ય માર્ગકે કીર્તન જુગ
જુગમે અંશ કલાતે કૃષ્ણ પ્રગટ હોતહે, તિનકે હે તાતે યહ જને
જે અન્યમાર્ગીય કીર્તન અપને શ્રીકાકુરજીકી લીલાકે નહીહે. યહ જ-
નિકે કીર્તન ન સુને. કોઇ અન્યમાર્ગી એતન્માર્ગકે કીર્તન અષ્ટછાપકે
ગાવે તિનકો ન સુને. ઓર જેસે જમુના જલ ઓરકે પાત્રમે હોય તો
પુષ્ટિમાર્ગીય કેસે પીવે ? જે પીવે તો ભ્રષ્ટ હો જાય. તેસેધ અષ્ટ
છાપકે કીર્તન વૈષ્ણવેકે મુખતે સુને. ઓર શ્રીકાકુરજીકી સેવા તથા
દર્શન કરિકે નિકસે તવ પીઠ ફેરિકે બાહિર નિકસે ઓર દંડવત્ કરે.
તો પાછે ઓર ઠોર જાય તખ અપરાધ નિવારણ હોય. ઓર શ્રીકાકુરજીકે
સનમુખ દંડવત્ કરે પરંતુ શ્રીકાકુરજીકે પીઠ પાછે દંડવત્ ન કરે. તહાં
બેઠેહુ નહીં, સો કાહેતે જે શ્રીકાકુરજીકે પીઠ પાછે બહિરમુખતાહે, સો યાકો
હોય. સો દામોદર લીલાકે પ્રસંગમે શ્રીઆચાર્યજી મહાપ્રભુજી કહેહે,
જે શ્રીયશોદાજી શ્રીકાકુરજીકો પકરનકો આધ, તવ શ્રીકાકુરજી ભાજે,
સો જ્યોંજ્યોં શ્રીકાકુરજી ભાજે, ત્યોં ત્યોં પીઠ દીસી, તખ ક્રોધ બઢયો,
ઓર સ્નેહ છુટયો તવ શ્રીકાકુરજી બંધે તાતે પ્રભુનકે સનમુખ બેઠનો.
ઓર અપને ગુરુનકો સ્વરૂપ અપને હૃદયે રાખિ દંડોત કરિ વિજિતિ
કરે, જે મહારાજ મેં સંસાર સમુદ્રમે બુડતહો. તાતે આપ બાંહ પકરી
કે કાઢો તો નિકસી જાઉં. ઓર મેરી સામર્થ્યતો નિકસિવેકી નાહીહે.
સો મેં આપકી શરનહોં. આપકી સેવાકો ચોરહું. ઓર સાધન કરિકે
હીનહું. ઓર આપકી શરન વિના, આશ્રય વિના, ઓર ઉપાય નહીં
હે. સો મોંસે પતિતકો કૃપા કરિકે ઉદ્ધર કરિવેચારે આપહીહો. સો
આપ કૃપા કરોંગે, તખ પ્રભુ પ્રસન્ન હોઈંગે ઓર શ્રીકાકુરજી અપને

ઘરમેં મિરાજે હેં તિનમે ગુરુભાવ પ્રભુભાવ દોઉ રાખે. ઓર મુખા-
વિંદ રૂપ શ્રીઆચાર્યજી મહાપ્રભુજીહેં, યા ભાવતેં પુષ્ટિમાર્ગમેં ભાવહી
મુખ્યહેં. સો લોકિક દૃષ્ટાંતતેં કહતહેં, જે એક દેહ સંબંધ એક ભાવ
સંબંધ. અપની બેટી સો દેહ સંબંધી વહુહે સો ભાવસંબંધી અપ-
ની બેટી અપને દેહ તેં પ્રગટીહેં, પરંતુ પરાયે ઘર જાય, ઓર પાલી
પોષીહે તોહુ અપને ઘરકી નાહીહે, ઓર વહુ કાહુકીતો પાત્રી પોષીહે,
ઓર કાહુકી બેટીહે, સો ભાવસંબંધતે ઘરમેં આઈ, ઓર માલિકની
ભઈ. કાહે તેં જે જ્યાંહાં ભાવસંબંધહે સો દૃઢહે સો જેસે દેહ સંબંધી
યાદવ તીનકો ક્ષય ભયો, ઓર ભાવ સંબંધી જે પ્રજભક્ત તિનકો
અપનપોં દીયો, તેસેઈ શ્રીઆચાર્યજી પુષ્ટિમાર્ગ પ્રગટ કરિકેં જીવનકું
બ્રહ્મસંબંધ કરાયે, ઓર ભાવ સંબંધ દૃઢ કરિ દીયોં, સો એસો દાન
ભયોહે પરંતુ પતિવૃત્ત ધર્મમેં ચલે, તો પ્રભુ પ્રસન્ન હોંય. તેસેંઈ
વૈષ્ણવ સાક્ષાત શ્રી પુર્ણપુરુષોત્તમકો અપનેં પતિ જનેં, ઓર ઇનહીકે
સેવા સ્મરણમેં તન, મન, ધન સમર્પન કરે તો પ્રભુ પ્રસન્ન હોય. સો
યા પ્રકાર કૃપા કરિકેં શ્રીગોકુલનાથજી આપ કહ્યાણુ ભટ્ટસોં કહેહેં.
ઓર પાછે યહ આજ્ઞા કીયેહેં, જે યહ પુષ્ટિમાર્ગકોં સિદ્ધાંત અત્યંત
ગોપ્યહે. સો કાહુકે આગે મતિ કહિયો. ઓર કેવલ અનન્ય ભગવદ્વિય
હોય, તાસોં કહિયો. યહ હમારી શિક્ષાહે સો તુમ જનોગે.

૨૪ ઈત શ્રીગોકુલનાથજી કૃત ચોવીસમો વચનામૃત
સંપૂર્ણ.

અમદાવાદ.

દાસાનુદાસ

ખાડીયા, જેઠાભાઈની પોળ.

વૈષ્ણવ હરિદાસ ઝવેરદાસના

સંવત ૧૯૬૬ મહા સુદ ૫ સોમવાર

દીનતા પુર્વક ભગવદ્સ્મરણ વાંચશે

॥ અથ શ્રીગોવર્ધનવાસિ. ॥

શ્રીકૃષ્ણાય નમઃ શ્રીગોપીજનવલ્લભાય નમઃ

શ્રીવિહલેશ સદ્ગુરવે નમઃ

સાખી.

બાંક, સપ્ત, રસ, દ્રષ્ટહે, દર્શન, મનઅભિલાષ;
પૂર્ણ, લોક, મનમથ, રટણ; કુંજસદન, નીજબાસ.
શ્યામ બરણ ગિરિવરધરણ; ગોપીજન ચિત્ત ચોર;
વ્રજરાજ કુંવર જીયામે બસો; સુંદર નંદ કીશોર.

રાગ ગોડી.

શ્રીગોવર્ધનવાસિ સાંવરેલાલ તુમ વિન રહ્યા ન જાય હો;
વ્રજરાજ લડતે લાડિલે, ધ્રુવ

બાંક ચિતે મુસિકાયકે લાલ સુંદર બદન દિખાય;
લોચન તલપેં મીન જ્યોં લાલ પલ્લ છિન કલ્પ વિહાયહો. શ્રીગો. ૧

સપ્ત સ્વર બાંધાન સોં લાલ મોહન વેણુ બજાય
સુરત સુહાધ બાંધિકે નેંક મધુરે મધુરે સુર ગાયહો. શ્રીગો. ૨
રસિક રસીલી બોલની લાલ ગીરી ચઢ ગૈયાં બુલાય;
ગંગ બુલાધ ધૂંમરી નેંક ઊંચી ટેર સુનાયહો. શ્રીગો. ૩

દૃષ્ટિ પરેં જ દિવસતેં લાલ તબતેં રૂચે નહિ અન્ન;
રજની નીંદ ન આવહી મોહિ વિસર્યો ભોજન પાનહો. શ્રીગો. ૪

દર્શનકેં નયના તપે લાલ વચન સુનતકેં કાન;
મિલિવેકેં હીયરા તપેં મેરે જીયકે જીવન પ્રાણહો. શ્રીગો. ૫

મન અભિલાષા બહે રહી લાલ લગત નયન ન મેખ;
ધુકટક દેખું ભાવતે પહારો નાગર નટવર ભેખહો. શ્રીગો. ૬

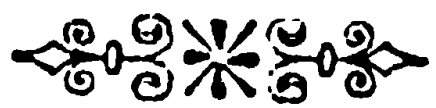
પૂર્ણ શશિ મુખ દેખકેં લાલ ચિત ચોંટયો વાહી ઠોર;
રૂપ સુધારસ પાનકેં લાલ સાદર કુમુદ ચકોરહો. શ્રીગો. ૭

લોક લાજ કુલ વેદગ્રી લાલ છાંડયો સકલ વિવેક;
કમલકલી રવી જ્યોં બઢે લાલ છિનછિન પ્રીતિ વિશેષહો. શ્રીગો.૮
મન્મથ કેટિક વારને લાલ દેખત ડગમગી ચાલ;
યુવતી જનમન ફંદના લાલ અંબુજ નયન વિશાલહો. શ્રીગો. ૯
યહ રંટ લાગી લાડીલે લાલ જેસેં ચાતક મોર;
પ્રેમ નીર વરષા કરો તાલ નવવન નંદગ્રીશોરહો. શ્રીગો.૧૦
કુંજ ભવન કીડા કરો લાલ સુખ નિધી મદન ગોપાલ;
હમ શ્રીવૃંદાવન માલતી તુમ ભોગી ભ્રમર ભુપાલહો. શ્રીગો.૧૧
યુગ યુગ અવિચલ રાખીએં લાલ યહ સુખ સૈત્ર નિવાસ;
શ્રીગોવર્દ્ધનધર રૂપેં બલ જય ચતુર્ભુજદાસહો. શ્રીગો.૧૨

સાખી.

યહ મેરે અભિલાષ હે, પુરો નંદકુમાર;
યહ છબીપર કેટીક વારણે, તનમન પ્રાણુઆધાર. ૧
કહા કહુ રસના એકહે નહી લક્ષ કરોડ;
કેસે કરકે વર્ણવું, દાસ સદા કરજોડ. ૨

ઈતિ શ્રીગોવર્દ્ધનવાસિ સમાપ્ત.

અથ શ્રીસુંદરવહુલ કૃત ચિંતનનું ધોલ.

(રાગ—કેદારો,)

નંદનંદન સખી સુંદર વહાણો, ચિંતન તેનું કરિયેજી;
ત્રિવિધ તાપ વામેં સંસારી, લોકલાજ નવ ધરિયે. ચિંતન. ૧
શ્રીગોવર્દ્ધન વૃંદાવન જમુના, પુલિન કુસુમ ફુમ પુલ્યાંજી;
સુંદર કુંજ બહુત વનવેલી, ફલમારેં સઉ બુલ્યાં. ચિંતન. ૨
કોયલડી કહુકહુ રસમાતી, હંસ મોર સહુ ટોલાં જી;
કુસુમ કુસુમપ્રતિ મધુકર ગુંજે, ગાન મધુર સ્વર બોલ્યાં. ચિંતન. ૩
જલતરંગે શ્રીયમુના માતા, પુલ્યા કમલ અનંતાં જી;
સીતલ પવન સૌરભ સુખકારી, ત્રિવિધ વાયુ વહંતાં. ચિંતન. ૪
ચહુદિશ અંબ કંદમ જી શાખા, બહુવિધ વેલીલાંબી જી;

- નૂતન પાંન કુસુમ પરવાલી, લટક રહી બહુ આંખી. ચિંતન. ૫
- કેતકી ચંપક ગુલાબ માધવી, વેલી સકલ વન છાઈ જી;
મણિમાણિકમય ભુમિ ખિરાજે, અદ્ભુત કુંજ બનાઈ. ચિંતન. ૬
- તકિયા ગાદી સેજ દુલીયા, પુલ તણા તહાં સોહે જી;
પુલ તિવારી ચૌક ચંદ્રવા, મધુપ ગંધ રસ મોહે. ચિંતન. ૭
- રૂપ અનૂપમ વ્રજની નારિ, સોળે શૃંગારે સારી જી;
નાના કેસિ કરેં રસમાતી, સંગેં લાલબિહારી. ચિંતન. ૮
- બહુવિધ નારિ રંગ રંગ સારી, અંગ વીજલી ચમકે જી;
ચરણ ચોલી ભુપણ ભારી, લટકે ઝાંઝર ઝમકે. ચિંતન. ૯
- કુંજ તિવારી નવલ વિહારી, રાધા મોહન સોહે જી;
લલિતાજી ત્યાં પાન ખવાડે, નિરખી નિરખી મન મોહે. ચિંતન. ૧૦
- એક મુઠા એક વીજણા દોરેં, એક તો કુસુમ બનાવે જી;
એક કુસુમ લે હાર બનાવે, આપણે હસ્ત પહેરાવે. ચિંતન. ૧૧
- ત્યાં એક સુંદરી ચરણ તલાંસે, ખોલા માંહે લીધા જી;
નખમણીને અજવાળે દીઠાં, સોલે ચિન્હ પ્રસિદ્ધ. ચિંતન. ૧૨
- પ્રથમ દક્ષણ ચરણ ચિચારી, ક્વજ અંકુશ નિહાળે જી;
પ્રપુલ્લિત કમલ રસભર્યા દીસે, વજ્ર દુઃખ સર્વે ટાળે. ચિંતન. ૧૩
- સાથીયો મંગલ સુખકારી, અષ્ટકોણ ઐશ્વર્ય દાતા જી;
જવ ઉર્ધ્વરેખા કલશ ભર્યા, રસ નિરખ નિરખ સૌમાતા. ચિંતન. ૧૪
- ત્યાર પછી સર્ખી વામ ચરણનાં, ચિન્હ નિરખવા લાગી જી;
પ્રથમ ગોપદ જાંબુ દેખીને, મચ્છતણી લેહ લાગી. ચિંતન. ૧૫
- દીઠું ધનુષ જગત જયકારી, પાછલથી ત્રિકોણ જી;
અર્ધચંદ્ર સીતલ સુખકારી, મોક્ષદાયી બ્યોમાન. ચિંતન. ૧૬
- નવમત ચિન્હ ચરણતણે શોભા, રક્તવરણ રસ ભારી જી;
દસ નખચંદ્ર મણીની શોભા, કોટિ ચંદ્ર ઘુતિ હારી. ચિંતન. ૧૭
- નખમણિ જોત હૃદયમાં આવે, કોટિ તિમિર અવ કાપે જી;
પુષ્ટિ પ્રકારે અનુભવ પાછે, અધરામૃત હરિ આપે. ચિંતન. ૧૮
- ઉપર ભાગે કુંકુમ શોભા, તુલસી સૌરભ ખાણી જી;
ઉચેથી વનમાલા સુંદર, ચરણકમલ પરસાણી. ચિંતન. ૧૯
- દિવ્ય કનકમણિ માણિક હીરા, રત્ન જડિત છબિ રાજે જી;
જેમજેમ પ્રભુજી ચરણ ચલાવે, નૃપુર કિ કિણી વાજે. ચિંતન. ૨૦

- જંઘા ધુટુરણ ઉર દે શોભા, કદલીસ્થંભ સમાને જ;
પૃષ્ઠભાગને ભારી દીસે, નિતંબ અતિરસ દાંને. ચિંતન. ૨૧
- કટિતટ પીતાંબરની શોભા, દિવ્ય કનક છમિ રાજે જ;
ચંચલ થાયે વાયુવશથી, ચમક દામિની લાજે. ચિંતન. ૨૨
- રસનાવલિ રસિક મન મોહે, રૂપ અનૂપમ દીસે જ;
કટિતટ ઉપર શોભા નવત્રી, ભુષણ સકલ વિશેષે. ચિંતન. ૨૩
- નૃત્યસમેં ત્યાં રણજીવ વાજે, શોભા તે શી કેહેવાય જ;
ઘૂંચરડી એ કામણગારી, નિરખ ચકિત મન થાયે. ચિંતન. ૨૪
- નાભી ગંભીર ને કટિ પાતલડી, સિંઘ બાપડો લાજે જ;
અંગઅંગશ્યામ સુભગતા સીમા, અંદન સિંધુ બિરાજે. ચિંતન. ૨૫
- નાભી હૃદય રોમાવલિ રાજે, નાના અભિગણ પંક્તી જ;
પીન વિશાલ ઉરસ્થલ શોભા, કુચ કુંકુમની સંગતી. ચિંતન. ૨૬
- તે ઉપર વૈજ્યંતી માલા, કંઠથી કટિલગ આવી જ;
દિવ્ય કનક નવરત્ન જડિત, સુજસ સકલ સુધાધ. ચિંતન. ૨૭
- તારાગણ મોતીની માલા, મધ્યતે દુગદુગી પ્રોધ જ;
સોનાની નિર્મિત મણિમાલા, ગુંજમાલા સોઝ. ચિંતન. ૨૮
- ઉપર શ્રીવત્સલાંછન સોહે, તે તો લક્ષ્મી ધામ જ;
સોના સુત્રે મણી પરોયો, કૌસ્તુભ તેનો નામ. ચિંતન. ૨૯
- કંઠે પહેરી ઉરપર સોહે, રાતા રંગે વાંને જ;
જેતિ અનૂપમ મધુર રસાલી, રવિશશિ કોટિ સમાને. ચિંતન. ૩૦
- ત્રિવલ્લિ કંઠ કનકની દુત્તરી, શોભા રસિક બિરાજે જ;
કુંદ કુસુમનિ માલા પહેરે, રાજિત ભક્ત સમાજે. ચિંતન. ૩૧
- બાંહે બાલુબંધ દિવ્ય કનકના, પુમકડા ત્યાં લટકેજ;
કર કંકણ મોતીના બેરખા, પોહોંચા હીરા ઝલકે. ચિંતન. ૩૨
- બીજ દશનખ જેત રસાલી, હસ્તતત્તી તે લાલ જ;
મુરલી સુંદર સપ્તરંધ સ્વર, બાજે પરમ રસાલ. ચિંતન. ૩૩
- બાહુ અઝનુ સ્કંધ અતિ સુંદર, પીતપિંગોડી ઓઢી જ;
સુંદર નારી શ્યામ નિહારે, ભવદુઃખ લજ્જા છોડી. ચિંતન. ૩૪
- ચિત્રુક વજ્ર ભુષણ અતિ ઝલકે, અધરબિંબ રસ રતાં જ;
દંતપંક્તિ તે કુંદકલીસી, મંદહાસ રસમાતા. ચિંતન. ૩૫
- નાસા સુંદર આંચ સૂડાની, નંકવેસર નંગ ઝલકે જ;

- ગજમેતી તે અભૂત દીસે, અધરખિંખ પર લલકે. ચિંતન ૩૬
- ગંડતે સરસ વિશાલ મનોહર, ચંદન ચિત્ર લિખાવ્યા જી;
- શ્રમજલ કણિકા અન્નક મધુપસમ, કાજળસરસ શોભાવ્યાં. ચિંતન. ૩૭
- મકર મનોહર કુંડલ કાંને, જોતી ઝલક રવિ લાજે જી;
- સાંખ્યયોગ તે બેડે જાણે માણિક રત્ન ખિરાજે. ચિંતન. ૩૮
- મોર મુકુટ સિર દિવ્ય કનકના, નગ અમોલિક ઝલકે જી;
- અર્ધચંદ્ર આકારે દીસે મોતી બાજુ લલકે. ચિંતન. ૩૯
- ચિત્ર કપોત તિલક છબિ રાજે, અલકાવલી અતિ ભારી જી;
- ભ્રુકુટી મંદ્રધનુષસી દીસે, કંદર્પમાન નિવારી. ચિંતન ૪૦
- નયનકમલ તેં અતી રસભીના, દીર્ઘ કમલ સમાન જી;
- અતિ ધુણિત અતિ લોહિત લોને, કીટી કરે સનમાન. ચિંતન. ૪૧
- પ્રેમસમુદ્ર કૃપારસ ભીની, રસખસ ચંચલતાઈ જી;
- સુંદર મુરતી સુધારસ પૂરે, મધુરે મધુર બજાઈ. ચિંતન. ૪૨
- તેવી સુંદરી સંગે રાધા રૂપ માધુરી સોહે જી;
- સુંદર દાસી ચરણ તલાંસે, નિરખિ નિરખિ મન મોહે. ચિંતન. ૪૩
- અંગ સૌરભ તુલસીની માલા, લીલા કમલ ફિરાવે જી;
- સૌરભ રસથી મોહ્યા અત્રિગણ, ગુંજત અંગ લપટાવે. ચિંતન. ૪૪
- ચરણકમલ તે લોહિત વરણે, અંગતે કનક સમાને જી;
- નવ પટ ચિન્હ નિહાસે રસસું, તારપછી નખ બાંને. ચિંતન. ૪૫
- અણવટ વિછિયા નૂપુર સોહે, કુસુંમી કેરે સાડી જી;
- નીલાંબર તપ રાતા ચરણા, શ્યામ કંચુકી-ગાઠી. ચિંતન. ૪૬
- જંઘા ઊર છે કદનો જેવી, પુષ્ટિનિતાંબ છબિ ભારી જી;
- નાભિ ગંભીરને કટિ કેહરની, કિંકિણિની છબિ ન્યારી. ચિંતન. ૪૭
- મુકતામાલ દુગદુગી ચોકી, રત્ન ખચિત બહુ હાર જી;
- ઉર વિશાલ પયોધર ભારી, દુલરી તેજ અપાર. ચિંતન. ૪૮
- કાલીગાંડી તિનમની શોભા, કંઠ કુસુમની માલા જી;
- કુચકુંકુમ અતિ સુંદર લીપ્યા, મૃગમદ પત્ર રસાલા. ચિંતન. ૪૯
- બાજુબંધ રત્ન સુખકારી ચૂરી કંકણ સોહે જી;
- પોહાંચી વીંટીને હાથ સાંકલાં, અંગૂઠી મન મોહે. ચિંતન. ૫૦
- બંધુક વરણે અધર રસાલ, દંત તે દાદિમ બીજ જી;
- નકવેસરનું મોતી ઝલકે, મંદહાસ તે બીજ. ચિંતન. ૫૧

- કર ૫ પુત્ર તે કાંને સોહે, ચિત્રિત ગંડ વિશાલ જ;
ચંચલ નયન કમલે રંગીત્રી, મોહ્યા ગિરિધરસ્રોત. ચિંતન. ૫૨
- મૃગમદ આડ લલાટ ખિરાળે, ભૃકુટી ધનુષ સમાન જ;
કાળજી નયન ચિકુરલર લટકે, ટીલડો તેજ નિધાન. ચિંતન. ૫૩
- શીશપુલ સેથો રાખલડી, માથે કુસુમ ભરાવ્યાં જ;
ખેહુદિશ દામિની રત્નજટિત, સુપીઠ ગોફણા ફાવ્યા. ચિંતન. ૫૪
- કંઠ હાથ મોહનજી મહેત્રી, ચાલી ચરણને ચાલે જ;
સુંદર રયામ અધરરસ ભોગી, રસવશ ચકિત નિહાલે. ચિંતન. ૫૫
- દાસી સુંદરિ ચરણે લાગી, ચે સુખ નિરખુ ને ગાઉં જ;
વારંવાર જોઈને રીઝૂં, વલ્લિ વલ્લિ વારણે જાઉં. ચિંતન. ૫૬
- કુંજભુવનની કેમલ ભુમિ, છાયા સરસ રસાલ જ;
જલતરંગને યમુના ગેહેરી, રાધા મોહનવાસ. ચિંતન. ૫૭
- કોડારસ વશ રયામ પધાર્યા, સંગે સર્વ વ્રજનારી જ;
નાચે ગાવે ભાવ દેખાડે, વિત્તસે લાલમિહારી. ચિંતન. ૫૮
- હાથ નચાવે ચરણ ચલાવે, કટિની મોહન મીડીજ;
નયન ચલાવે તાલ મિલાવે, અદ્ભૂત ગતિ મેં દીડો. ચિંતન. ૫૯
- રાધા નાચે મોહન નાચે, નાચે સવગી નારી જ;
થેઘ થેઘ બોલે તાલ વખડે, કોડારસ વશ ભારી. ચિંતન. ૬૦
- કંકણ વાળે કિંકિણી વાળે, નૂપુર સકલ સમાળે જ;
તાલ મૃદંગ વિવિધ રસ વાળે, સંગિતેં સૂર સાળે. ચિંતન. ૬૧
- ક્ષણ એક આલિંગન દે ભાળે, ક્ષણ એક વદન નિહાળે જ;
ક્ષણ એક અધર સુધારસ પાચે, ક્ષણ એક અંતર ટાળે. ચિંતન. ૬૨
- એકની ચોલાં ચરણા તાણે, એકને આંખ મિચાવે જ;
તતક્ષણ છમકલડો કરી નાસે, તતક્ષણ આવી મનાવે. ચિંતન. ૬૩
- એક સખોના પાણી ગ્રહીને, પુંદડી ભ્રમર ભમાવે જ;
પીન પયોધર ઉરસું ભીડી, તનના તાપ સમાવે. ચિંતન. ૬૪
- પૂલ્યાં પૂલ્યાં કમલ ઉછાળે, કંદુક માર ચલાવે જ;
પીતાંબર લઇ માથે મૂકે, નાના નાચ નચાવે. ચિંતન. ૬૫
- ક્ષણ એક કુંજ મુની થઇ બેસે, સાથ સકલને ખિજાવે જ;
પાછલથી ઉર અંતર ભીડી, ચુંબન કરી રિજાવે. ચિંતન. ૬૬
- ક્ષણ એક લંબ કદંબ ચઢીને, શાખાં ડાળ જુલાવે જ;

- ક્ષણ એક બીજી ડાળ ગૃહીને, વનચર સકલ ખિજવે. ચિંતન. ૬૭
- ક્ષણ એક ધાધ પાછત્રથી આવે, ક્ષણ એક આંખ મિચાવે જી;
- ક્ષણ એક મધ્ય સભામાં આવી, શ્રીહસ્ત કંઠ ધરાવે. ચિંતન. ૬૮
- સપ્તસુરન ધુનો મુરતી વળડે, અધર સુધારસ પાયે જી;
- મધુર રાગ કેદારો આલાપે, નિજજન સર્વ વશ થાયે. ચિંતન. ૬૯
- તાન બંધાન વિવિધ રસ સીંચે, સુખનાં તરંગ ચક્ષાવે જી;
- મોહ્યા નિજજન પ્રાતમ ઉપર, રસના ઓઘ ઠક્ષાવે. ચિંતન. ૭૦
- મોહ્યા પંખો મૌન થઇ બેઠાં, તર મધુધારા વરખે જી;
- ઝરે પાષાણ જલ સ્થિર થાયે, મૃગગણ એકટક નિરખે. ચિંતન. ૭૧
- રાસ રચ્યો રસકેલિ મનોહર, તાનમાન બંધાન જી;
- તાડવ તાન ઉરપ લેઇ નાચે, બિચબિચ મધુરે ગાન. ચિંતન. ૭૨
- નવ નવ રાગ રંગ રસ જમે, નૂપુર કિંકણી વાજે જી;
- તાતાથેઇ થેઇ થેઇયા નાચે, રસ સંગીને સાજે. ચિંતન. ૭૩
- કુંડલ લોલ નયનના ચાળા, બંધ કંચુકી દૂટે જી;
- સિચિત્તિ હાર ચીરમણિમાલા, કુસુમહાર કચ છૂટે. ચિંતન. ૭૪
- આલિંગન ચુંબન રાસકીડા, રાસ વિનાસે થાયે જી;
- કુચ કઠોર શ્રીહસ્તે લીડીને, અધર સુધારસ પાયે. ચિંતન. ૭૫
- કુંજ નિકુંજ સેજ સમારી, કુસુમ પ્રવાહ સુધારે જી;
- સ્થલ સુંદર સંજોગ કરીને, રાધા સંગ પધારે. ચિંતન. ૭૬
- રતિરસ દાન કરણ મનમોહન, કુસુમ સેજપર રાજે જી;
- ષટ્કતુ સુખદ સમીપે સેવે, પવન ત્રિવિધ સુખ સાજે. ચિંતન. ૭૭
- છોડે બંધ વસન બહુ ટાલે, રતિરસ આતુર થાયે જી;
- ગાઢાલિંગને અંગો અંગલીડિને, અધર સુધારસ પાયે. ચિંતન. ૭૮
- તરલિત અંગ રંગરસ વસથી, નૂપુર કિંકણી વાજે જી;
- ઉરજ ધાત નખપાત રદન કર, રતિરસ કેલિ ખિરાજે. ચિંતન. ૭૯
- વિપરિત ભાંતિ વિવિધરસ કીડા, કુંજરંધ્ર સખિ પેખે જી;
- નિરખિ નિરખિ મુખ અતિરમ પામે, જન્મ સકલ કરિ લેખે. ચિંતન. ૮૦
- પદરજ વંદે સુંદર દાસી, ચરણ હૃદમાં ધારે જી;
- કુચ કઠોરસુ લીડે નારી, હૃદય તાપ નિવારે. ચિંતન. ૮૧
- મજન ચરણ કરે નિજદાસી, સુંદર પાન ખવાડે જી;
- અરસપરસ ખાયે ખવરાવે, ચરવિંત સખિ મુખ ધારે. ચિંતન. ૮૨

- અરસપરસ શૃંગાર કરાવે, ભૂષણ વસન સમારે જ;
રતીસમેં જાણી સુદર વહાણે, યમુનાજલ પાઉં ધારે; ચિંતન. ૮૩
- નવલકિશોર નવલ વ્રજનારી, જલકિપારસ રીઝે જ.
માંહોંમાંહેં પ્રેમ મગનસું, છાંટે રંગરસ લીજે. ચિંતન ૮૪
- એક સીંચે એક સેન બતાવે, એક તે પ્રેમ નિહાળે જ;
ટૂટે બંધ વહૂટે સાડી, લીલા અંબુ ઉછાળે. ચિંતન. ૮૫
- છૂટે કેસ વસન જલધારા, ધાધ ધાધ અંગ લપટાવે જ;
રસવશ થઈ અંગોઅંગ લીડી, અધર સુધારસ પાવે. ચિંતન. ૮૬
- ટૂટે હાર ચીર બંધ છૂટે, ચોલી બંધ નીવારે જ;
અંગોઅંગ અમિત રસ લીનેં, શ્યામા શ્યામ બિહારી. ચિંતન. ૮૭
- ફૂલી નિકુંજ સમીપેં પધાર્યા, ફરી શૃંગાર કરાવે જ;
વસન આભૂષણ કુકુમ ઉરસૂં, માથે કુસુમ ભરાવે. ચિંતન. ૮૮
- શ્યામા શ્યામ શૃંગાર કરીને, ચંદન ચિત્ર બનાવે જ;
મુખ તાંબૂલ મધુરરસ લીના, યુવતિ યૂથ સંગ ભાવેં. ચિંતન. ૮૯
- એકનો નયન માધુરી નિરખે, એકનો વદન નિહાણે જ;
એકનો અધરસુધારસ ચાખે, ચાખી ઉરછબિ સાણે. ચિંતન. ૯૦
- નવ તરણી જોખન મદમાતી, અંચલ નયન રિશાલે જ;
વલ્લભ વલ્લભીસું પ્રેમ જણાવે, કંઠ ખાંહેલડી ઘાણે. ચિંતન. ૯૧
- મંદ મરાત્યાલ ચાણે મોહન, ગજ ગતિ ચાણે ગોપી જ;
કરિણાયૂથ મહામત હાથી, નંદકુંવર સંગ ગોપી. ચિંતન. ૯૨
- લલિત ત્રિમંગી નવ નવ રંગી, રસિકશિરોમણિ રાધા જ;
સંગ નિકુંજ સમીપે પધાર્યા, વાંચો રંગ અગાધા. ચિંતન. ૯૩
- સખી એક છાક લઈ આવી, બહુવિધ મેવા લાવો જ;
નાનાવિધ પકવાન મીઠાઈ, શ્રીહરિનેં મન ભાવી. ચિંતન ૯૪
- આરોગે પ્રભુ અતિસે પ્રીતે, વ્રજનારીનેં સંગે જ;
એક એકને ખાય ખવરાવે, કીડા ઉદિત અનંગે. ચિંતન. ૯૫
- લીલા લલિત મન ગાઈ વિચારે, અંતર અનુભવ કરિયે જ;
પ્રથમ શ્રીવલ્લભ ચરણ રેણુની, આશા મનમાં ધરિયે. ચિંતન ૯૬
- કામ ક્રોધ મોહ મદ મચ્છર, લોભ લાલસા તજિયે જ;
સમાધિભાષા નિત્ય વિચારી, શ્રીવલ્લભ પ્રદ ભજિયે. ચિંતન ૯૭
- સેવા સ્મરણ કથા વાર્તા, વૈષ્ણવજનસું પ્રીતે જ;

નિત્ય ગોષ્ઠિ વૈષ્ણવમું વહાલી, પ્રેમરંગની રીતે. ચિંતન. ૯૮
 સ્તુતિ નિંદા બે ત્યાગ કરીને, અસત્ય સંગ નિવારો જ;
 હરખ શોક ટાલો મનમાંથી, ચરણ કમલ ચીત્ત ધારો. ચિંતન. ૯૯
 વિષયવાસના મૂલ ન કરિયે, સંગ અનોખો ટાળો જ;
 રાગ દ્વેશ મનમાં નવ ધરિયે, શ્રીહરિનિત્ય નિહાળો. ચિંતન. ૧૦૦
 ગુહું કટુક વચન નહિ બોલો, સુખ દુઃખ સમકરિ રાખો જ;
 કપટ કલેશ મૂર્ખતાવાણી, માનઅપમાન સહિ સાંખો. ચિંતન ૧૦૧
 શ્રીચલ્લભપદ કમલ વિચારો, આજ્ઞા રંચક ન ટાળો જ;
 મારગ રીતે તત્પર રહીને, વચન પ્રભુજીના પાળો ચિંતન. ૧૦૨
 સત્ય વચન મુખ માધુરી વાણી, પ્રેમ નિરંતર રાખો જ;
 સીતલ ભાવ સંતોષે રહેવું, કઠિણ વચન નવ ભાખો. ચિંતન. ૧૦૩
 વિવેક વિચારે દીનતા રાખો, ધીરજ કરિ દુઃખ સેહેવું જ;
 વ્યાપક સર્વે કૃષ્ણ વિચારો, સાક્ષીવત્ થઈ રહેવું. ચિંતન. ૧૦૪
 પુષ્ટિ પ્રકારે સેવા કરિએ, ભજન ભાવસૂં કીજે જ;
 વૈષ્ણવજનમું પ્રીત ઘણેરી, કૃષ્ણકથા રસ પીજે. ચિંતન. ૧૦૫
 નખ સિખ રૂપ વિચારે ગાવે, અનુદિન ચીંતવન કરિયે જ;
 વિગત રાગ સંસાર ભુલાવે, લીલામાં ચીત્ત ધરીયે. ચિંતન ૧૦૬
 અષ્ટોત્તરશત પદ તે મણિકા, નિશદિન મુખશું ફેરો જ;
 રાધા મોહન ગોપી સંગે, કીડા અનુદિન હેરો. ચિંતન ૧૦૭
 દાસી સુંદરી જય ખસિહારી, પ્રેમ હરખ સુખ ગાયે જ;
 શ્રીવલ્લભપદકમલ કૃપાથી, આનંદ પુલકિત થાયે. ચિંતન. ૧૦૮

ઈતિ શ્રીસુદરવહુજકૃત ચિંતનનું ધોણ સમાપ્ત.

અથ શ્રીવનજાત્રા લિખ્યતે.

શ્રીગોપાલકૃષ્ણાય નમઃ ॥ શ્રીગોપીજનવલ્લભાય નમઃ ॥

પ્રથમ શ્રીચલ્લભજીને જાણુંરે, શ્રીગુરુદેવના ચરણે ચીત આણુંરે;
 પ્રજ્ઞભૂમીના ચરિત્ર વખાણું, ચાલો વનજાત્રાના સુખ લઈયેરે. ૧
 શ્રીગુસાંઈજીએ કીધો વિચારરે, વનજાત્રા કરવા નિરધારરે;
 પ્રજ્ઞભૂમીની લીલા અપાર ચાલો ૨

- શ્રીવિહુલ પ્રભુ પરમ દયાલરે, સેન આર્તિ કરી તતકાલરે;
સાથે લીધા શ્રીવલ્લભલાલ. આલો. ૩
- સંવત સોલસેની સાલ રે, ભાદરવા વદિ દ્વાદશી સારરે;
વહાલો ઉતર્યા શ્રીજમુનાજી પાર. આલો. ૪
- પધાર્યા શ્રીવિહુલ નાથરે, ચાલ્યો રસિક વૈષ્ણવનો સાથરે.
સૌને મસ્તક ધરિયા છે હાથ. આલો. ૫
- ત્યાંથી આવ્યા શ્રીમથુરાજી માંદરે, હાથજોડ કરી છે ત્યાંયેરે;
વિશ્રાંતવાટ શ્રીયમુનાજી નહાયે. આલો. ૬
- શ્રીવલ્લભ પ્રભુની બેઠક છે ત્યાંયેરે, દર્શન કરીને ત્યાં ભોગ ધરાયેરે;
પછી પરિક્રમા કરવાને જાયે. આલો. ૭
- ત્યાંથી સત્તરરા માંહે જઇયેરે, બિજા અનેક ધામ સર્વે કહિયેરે;
કૂપ સપ્તસાગર કૃષ્ણ કૂપ લહિયે. આલો. ૮
- ત્યાંથી મધુવન જઇને રહિયેરે, ત્યાં મહાપ્રભુજીની બેઠક કહિયેરે;
ભોગ ધરિને તાલવન જઇયે. આલો. ૯
- કમોદ વનના તે દર્શણ કરીયેરે, ગ્વાલમંડલી કરીને છાક ધરીયેરે;
શ્રીમહાપ્રભુજીની બેઠકે અનુસરીયે. આલો. ૧૦
- સાંતનવનમાં સાંતનકુંડ નહાયારે, વહાલો વનમાં પધાર્યા પ્રભુ ત્યાંહારે;
પ્રભુ સાત વરસના આવ્યારે, ત્યાંહા સતુવાના ભોગ ધરાવ્યા. આલો. ૧૧
- વહાલા વનમાં પધાર્યા પ્રભુ આપરે, ત્યાં થયો ગાયસિંઘનો મીલાપરે;
કૃષ્ણકુંડ નહાઇને ઢાલા છાપ. આલો. ૧૨
- ત્યાં મહાપ્રભુજીની બેઠકનો છે ધામરે, ત્યાંહા બોહોલી ગાયના છે ઠામરે;
દર્શણ કરતાં પુણ કરે કામ. આલો. ૧૩
- ત્યાંથી જીકન ગામમાં જૈયેરે, શ્રીબલદેવજીના દર્શણ પૈયેરે;
રેણુકુંડ બલભદ્ર કુંડ નહૈયે. આલો. ૧૪
- શ્રીકુંડ નહાઇને પાવન થઇયેરે, રાધાકૃષ્ણ કુંડે જઇ નહાઇરે;
શ્રીવલ્લભ વિહુલની બેઠક ચિત્ત લઇયે. આલો. ૧૫
- રાજ કદમ મુગટ દર્શણ કરિયારે, ચરર કૃષ્ણ વહ જોઇ મન હરિયારે;
ત્યાંહા કૃષ્ણકૂપે જલ ભરિયા. આલો. ૧૬
- ત્યાંહાં પાંચ પાંડવના છે જાડરે, છઠો વૃક્ષ નારાયણ અવતારરે;
ત્યાં શ્રીઠાકુરજીના દર્શન થાય. આલો. ૧૭
- શ્રીમહાપ્રભુજીની બેઠક ચિત્ત ધરિયેરે, ત્યાંહાં ભોગ ધરિને અનુસરિયેરે;
ત્યાંથી શ્રીજીના દર્શણ કરિયે. આલો. ૧૮

- નારદકુંડ કુસ મોખર વનરે, ત્યાં છે રત્ન સિંધાસન ધન્યરે;
ત્યાં ઓધવજીથયા પ્રસન્ન. ચાલો. ૧૯
- ત્યાંથી માનસી ગંગા જઈ નહાઈયેરે, મોટો ચઠ તિરથ ત્યાં કહિયેરે;
ત્યાં શ્રીમાહાપ્રભુજીની બેઠકે જઈયે. ચાલો. ૨૦
- ત્યાંહાં બ્રહ્મકુંડના સ્નાનરે, દાણ વાટે લિધા પ્રભુ દાણરે;
વ્રજ જીવતીનાં રાખ્યાં માન. ચાલો. ૨૧
- ત્યાંથી ચાર કુંડ તે કહિયેરે, રણુમોચન પાપમોચન નહાઈયેરે;
ધર્મરોચન જૌરોચન જઈયે. ચાલો. ૨૨
- લીધી જમુનાવંતાની વાટરે, ત્યાંહાં શ્રીજમુનાજીનો વાટરે;
અડીંગમાં દાણ લઈને ફેડ્યા માટ. ચાલો. ૨૩
- ત્યાંથી ગામ પરાસોલી જઈયેરે, ચંદ્રકૂપને વડ ત્યાં કહિયેરે;
ત્યાંહાં ચંદસરોવર નહાઈયે. ચાલો. ૨૪
- ત્યાંહાં બ્રહ્મરજની કરિને રાસરે, વ્રજભકતની પૂરી આશરે;
ષટ માસની કીધી રાત. ચાલો. ૨૫
- ત્યાં બેઠક શ્રીવલ્લભ વિહૃત્તવરનીરે, ત્યાંહાં સામગ્રી ભોગ ધરીનેરે;
ત્યાંહાં સેવા કરો પુત્રવરની. ચાલો. ૨૬
- શંકર્ષણ ગંધર્વકુંડ નહાઈયેરે, શ્રીબલદેવજીના દર્શને જઈયેરે;
આનોરમાં શ્રીમાહાપ્રભુજીની બેઠક કહિયે. ચાલો. ૨૭
- ત્યાંથી ચાત્રી ગોવિંદકુંડ નહાઈયેરે,
ત્યાં તે જન્મ તણાં દુઃખ જાયે. ચાલો. ૨૮
- શ્રીજીના હસ્તાક્ષરના છે ચીન્હરે, ત્યાં મુગટ ટોપીના દર્શનરે;
ત્યાંહાં ચતુરા નાગાના છે વન. ચાલો. ૨૯
- અપછરા કુંડ થઈ શ્યામ ઢાક જાયરે, ત્યાંહાં શ્રીજી ચરાવે છે ગાયરે;
ત્યાં સુગંધી શિલા કહેવાય. ચાલો. ૩૦
- સિંધાસન ગઢિયા મનભાવેરે, ત્યાંહાં પાવનાપેય કહેવેરે;
પ્રભુ નૌકા કરી રમ્યા તે સુહાવે. ચાલો. ૩૧
- સુરભી ગાયતણા ખુરની રેખારે, ઐરાવત હાથીના પગ ત્યાં નિરખોરે;
શ્રીજીના ચરણ ચીન્હ જોઈ હરખો. ચાલો. ૩૨
- સિંદૂરી સિલાએ સિંદૂર થાયેરે, શ્રીપ્રીયાજીની માંગ ભરાયરે;
ત્યાં કાજલી વાજણી સિલા કહેવાયે. ચાલો. ૩૩
- પુછરી થઈને સુરભીકુંડ નહાઈયેરે, ત્યાંહાં રામદાસજીની ગુફા કહીયેરે;
ગોવિંદ સ્વામી કદમ ખંડી જઈયે. ચાલો. ૩૪

શ્રીગોવર્દ્ધન પુજ કરવાનો ઠામરે, શ્રીમહાપ્રભુજીની બેઠક સુખધામરે;
ત્યાં ગોપાલપુર છે ગામ ચાલો. ૩૫

ત્યાં છે સાત મંદીર તે કહિયેરે, શ્રીગુસાંધજીની બેઠકે જૈયેરે;
એતો નયણે નિરખી સુખ પૈયે. ચાલો. ૩૬

શ્રીગિરિરાજની પૂજ કરવીરે, ત્યાંહા સામગ્રી ભેગ ધરવીરે;
સુંદર સિલા જોધને અનુસરવી ચાલો. ૩૭

દંડવતી સિલાએ દંડ કીજેરે, ત્યાંહા રૂઢકુંડ જોધ લીજેરે;
ઢાંક ચોગાનમાં ચિત્ત દીજે ચાલો. ૩૮

ત્યાંથી જન અજનવૃક્ષ જોધયેરે, ત્યાંહા વ્રજભક્તે પુછ્યું તે કહિયેરે;
ત્યાંથી પ્રભુજી પધારયા તે સુખ લધયે ચાલો. ૩૯

ગુલાલ કુંડમાં ગુલાલ બહુ વરષેરે, તે જોધ જોધ મનડાં હરષેરે;
શ્રીમાહાપ્રભુજીની બેઠક સુખ દર્શે ચાલો. ૪૦

ત્યાંહા વિલછુ કહિયે શુભ નામરે, કદમ ખંડી ગાંઠાલી છે ગામરે;
એ શ્રીગોવર્દ્ધનના સર્વે છે નામ ચાલો. ૪૧

પરમંદરા કૃષ્ણકુંડ ધામરે, તે શ્રીદામા સખાના છે ગામરે;
ત્યાં પ્રભુ છાક આરોગ્યા પૂરી હામ ચાલો. ૪૨

બદ્રી કુંડ આદી બદ્રી ધામરે, બદ્રીનારાયણ લીલાનો છે ઠામરે;
અલક ગંગા નદીનું છે નામ ચાલો. ૪૩

નવનિતના પર્વત છે રસખાણોરે, ઇંદ્રોલીમાં ગય ચરાવી ઇંદ્રજાણોરે;
ઇંદ્રકુંડ કૂપ ત્યાં વખાણો ચાલો. ૪૪

કામ વનની પરીકમા કહિયેરે, ત્યાંહાવિમલ કુંડમાં નહાયેરે;
લુકલુક આંખ મિચામણ જોધયે ચાલો. ૪૫

ચરણ પહાડી ચરણ પ્રભુ ધરિયારે, વ્રજભક્તને ચક્રિત કરિયારે;
છાક આરોગ્યા હરખ મન ધરિયા ચાલો. ૪૬

નંદમટમાં પ્રભુજી બેઠારે, સુરભી કુંડમાં નહાવા પેઠારે;
ત્યાં શ્રીમાહાપ્રભુજીની બેઠકે જોધ ભેટયા ચાલો. ૪૭

ત્યાંહા ગિસની સિલાપર આળ્યોરે, વ્યોમાસુર ગુફા ત્યાં જનારે;
દૈત્ય મારીને ગોગોપ લાળ્યા ચાલો. ૪૮

ભોજન થાલીએ ભોજન કીધારે સખા મંડલીમાં બહુ સુખ દીધારે;
માનસી કુંડમાં આચ્મન લીધાં ચાલો.

હવે ગામ કહિયે કનવાસારે, ત્યાં પ્રભુ આરોગ્યા કુંડ ખારારે;
વ્રજભક્તના કારજ સારયા

- કદમ ખંડી સુનેરાની સારીરે, ત્યાંહા રાસ રમ્યા ગિરિધારીરે;
ત્યાં શ્રીમાહાપ્રભુજીની બેઠક સુખકારી ચાલો. ૫૧
- ચિત્રવિચિત્ર સિત્તા શુભ ઠામરે, ત્યાં શ્રીમત્તદેવજીનો ઉંચો ધામરે;
ત્યાંહા રાસ રમ્યા બલરામ ચાલો. ૫૨
- ત્યાંહા દેહકુંડના સ્નાનરે, ત્યાંહાં સુવર્ણના કરો દાનરે;
દ્વિજજનનાં કર્યાં સન્માન ચાલો. ૫૩
- હવે ત્યાંથી જૈયે બરસાનેરે, કરો ભોનોખરના સ્નાનરે,
ત્યાંહા રાજ કરે વૃષભાન. ચાલો. ૫૪
- ત્યાં શ્રીરાધાજી રૂપ નિધાનરે, તેડિની અષ્ટ સખી છે સુખણુરે;
તે તો બહુ વિધીના કરે ગાંન. ચાલો. ૫૫
- ત્યાંથી નોવારી ચોવારી જઇયેરે, ત્યાં રત્નકુંડ દોહોલીકુંડ કહીયેરે,
વસી મોહનીકુંડ ત્યાં લહિયે. ચાલો. ૫૬
- માનગઢમાં તે માન જણાવ્યારે, દાણુ ઘાટમાં તે દાણુ ચુકાવ્યારે;
દધીને સાટે નૃત્ય કરાવ્યા. ચાલો. ૫૭
- ગેહેખર વન સાંકરીષોર આવ્યારે, ત્યાંથી પ્રભુજી વનમાં સિદ્ધાવ્યારે;
શ્રીમાહાપ્રભુજીની બેઠક મન ભાવ્યાં. ચાલો. ૫૮
- વિત્તાસગઢમાં વિત્તાસ રાસ કરિયારે, મોરકુટિમાં મોર રૂપ ધરિયારે;
નૃત્ય કરી શ્રીરાધાજીના મન હરિયા ચાલો. ૫૯
- ત્યાંથી પીરિપોષર ત્યાં ચાલોરે, જઇને સંકેત વનને નિહાલોરે;
શ્રીમાહાપ્રભુજીની બેઠકમાં મહાલો. ચાલો. ૬૦
- ત્યાંથી સંકેતવનમાં પધાર્યારે, પ્રેમ સરોવર પ્રેમ વધાર્યારે;
વ્રજભક્તના કારજ સારયા. ચાલો. ૬૧
- ત્યાં શ્રીગુસાંઇજીની બેઠક છાજેરે, શ્રીમાહાપ્રભુજીની બેઠક ત્યાં રાજેરે;
કૃષ્ણકુંડ કદમ ખંડીમાં ગાજે. ચાલો. ૬૨
- ત્યાં શ્રીચંદ્રાવલીની કુંજરે, ત્યાંહા ચંદ્રાવલી છે કુંડરે;
શ્રીગુસાંઇજીની બેઠક છે રસપુંજ. ચાલો. ૬૩
- લલીતા ખીશાખાના કુંડ જોઇયેરે, તેડિના કુંજ જોઇને મન મોહીયેરે;
પર્ણમાસી લીલા સુખ સોહિયે. ચાલો. ૬૪
- ત્યાં શ્રીજસોદાજીને મંદિરે જતુરે, ત્યાંહા પ્રભુજીને જોઇ આવુરે;
ત્યાં ચરાવ્યાં વાછડાંને ગાઉં. ચાલો. ૬૫
- ધ્રુસુદન કુંડની વાટરે, ત્યાંહા મહિ વલોવ્યાના છે માટરે;
રાણુ પહાડીનો ઘાટ. ચાલો. ૬૬

ત્યાંથી પાન સરોવરે આળ્યારે, ત્યાં ગાય વાછડાને જલ પિવાળ્યારે;
ત્યાં શ્રીમહાપ્રભુજીની બેઠકમાં સિધાળ્યા. ચાલો. ૬૭

છાકર કદમ વૃક્ષ સ્થલ લીજારે, ત્યાં ગાય વાછડા બાંધવાના ખીજારે;
જઇને મોતી કુંડમાં ઝોલ્યા. ચાલો. ૬૮

ગાયોને મોતીની માલા પેહેરાવીરે, તે તો પ્રભુજીને મન ભાવીરે;
ત્યાંથી ઠેર કદમ પર આળ્યા. ચાલો. ૬૯

વિલાસવટની લોજા સુખકારીરે, વેણી ગુંથી શ્રીકુંજવિહારીરે;
ત્યાં કુંડલવનની છબી ભારી. ચાલો. ૭૦

ત્યાં શ્રીનંદ જસોદાજી નિરખોરે, બત્રી રામકૃષ્ણ જોઇ હરખોરે;
નંદ ગામની લોજા પરખો. ચાલો. ૭૧

આગલ આળ્યુ કરેલા ગામરે, તે તો ઉપવન કહિયે નામરે;
ત્યાંહાં કૃષ્ણકુંડ છે ધામ. ચાલો. ૭૨

ત્યાં કરી રાસ લોજા નિર્ધારે, ત્યાં છે કદમખંડી બહુ ભારીરે;
શ્રીમાહાપ્રભુજીની બેઠક પરવારી. ચાલો. ૭૩

ત્યાંથી આંજન ગામમાં રહિયેરે, આંજન ખરમાં જઇ નાહીયેરે;
આંજનકુંડ વિહાર સુખ લઇયે. ચાલો. ૭૪.

તેની પાસે પિસાયો ગામરે ત્યાં જલ આરોગ્યા પુરણ કામરે;
ગોપીજને કર્યો વિશ્રામ. ચાલો. ૭૫

આગલ કહીયે ખિદરવન ગામરે, ત્યાં ગાયો ખટ્ટી સુંદર રયામરે;
ત્યાંહાં માર્યો બગાસુર ઠામ. ચાલો. ૭૬

ત્યાંથી પરાસોત્તી કુંજમાં જઇયેરે, કોકીલાવન કૃષ્ણકુંડ કહિયેરે;
ત્યાં શ્રીમહાપ્રભુજીની બેઠકમાં રહિયે. ચાલો. ૭૭

ત્યાંથી ચાત્રી કોટવન જઇયેરે, તેની પાસે જવક વન કહિયેરે;
આગલ જવક બટ જોઇ લહિયે. ચાલો. ૭૮

કોકિલા કુંડના જલહૂલ્યારે, ત્યાં કમલ કમોદની પુલ્યારે
ત્યાં અનેક ભ્રમરરસ ભૂલ્યા. ચાલો. ૭૯

છોટી મોટી ચવન છે સારીરે, આગલ જઇ જુવો ચરણ પહાડીરે;
તેને ગોવર્દ્ધન કર પ્રભુ ધારી. ચાલો. ૮૦

ચરણ કુંડ ચરણ ગંગાજી જુવોરે, ત્યાંહાં પ્રભુ પોતે મહી વલોળ્યારે;
ત્યાંહાં માંખણ કાઢીને આરોગ્યા. ચાલો. ૮૧

દધી ગામને દધીકુંડ કહાયેરે, જઇને સિત્તલકુંડમાં નહાયેરે;
શ્ર. માહાપ્રભુજીની બેઠક દરસાયે.

- ત્યાંથી કોટવન માંહે આવ્યા રે, સૂરજ કુંડ જોધને મન ભાવ્યારે;
ત્યાં જસોદાજીને રાસ દેખાવ્યા. ચાલો. ૮૩
- શેષશાઘમાં ક્ષીર સાગર ભરિયારે, ત્યાંહા શેષજીની સજ્યા કરિયારે;
લક્ષ્મીનારાયણના રૂપ ધરિયા. ચાલો. ૮૪
- પ્રભુજી બલભદ્ર સાથે આવ્યારે, શ્રીજમુનાજીમાં ન્હાઈ આવ્યારે;
બત્રાસવાર શ્રીજમુનાજી ન્હાયા. ચાલો. ૮૫
- ત્યાંથી લાલખાગમાં સિધાવ્યારે, ત્યાં વ્રજભક્તે સિંગાર કરાવ્યારે;
લાલ વસ્ત્ર ભુષણ પેહેરાવ્યા. ચાલો. ૮૬
- ત્યાંથી ચીરઘાટ માંહે આવ્યારે, ત્યાં વ્રજભક્તે સેહેરા ધરાવ્યારે;
ખેત્રન વનમાં ખેત્ર કરાવ્યા. ચાલો. ૮૭
- ખેત્ર કરીને આર્તિ કરાવ્યારે, ત્યાંથી રામઘાટ પર આવ્યારે;
શ્રીબલદેવજીપે રાસ રચાવ્યા. ચાલો. ૮૮
- રાસ મકી હલમૂસલ લાવ્યારે, શ્રીજમુનાજી વાંકા ચલાવ્યારે;
ત્યાંહા ઉલટા નીર વહાવ્યા. ચાલો. ૮૯
- ભૂષણ વન નિવારણ વન આવ્યારે, ગુંજવનને અપેખટ જોવારે;
ત્યાંહા ગોપીખટમાં ન્હાવા. ચાલો. ૯૦
- તપોવનમાં વ્રેહ બહુ ધરિયારે, આંસુ નેત્રમાં નીરજ ભરિયારે;
તત્કાલ નિવારણ કરિયા. ચાલો. ૯૧
- ગોપી ઘાટે સ્નાનજ કરિયારે, ચીર ઘાટે ચીર પ્રભુ હરિયારે;
શ્રીમહાપ્રભુજીની બેઠક પર વરિયા. ચાલો. ૯૨
- નંદઘાટથી વછવન લીલારે, ત્યાંહા રાસ રમણ પ્રભુ ખેલ્યારે;
શ્રીમહાપ્રભુજીની બેઠક રંગ રેલ્યા. ચાલો. ૯૩
- ત્યાંથી શ્રીવૃંદાવન જઈયેરે, ત્યાંહા કાલી મર્દન કહીયેરે;
કદમ વૃક્ષ કાલીઘાટ લહિયે. ચાલો. ૯૪
- સેવાકુંજ સિંગારખટ આવ્યારે, ત્યાં શ્યામવેદ મુરલીમાં પ્રભુ ગાયારે;
વાસ વૃક્ષરૂચી સુખ પાયા. ચાલો. ૯૫
- ત્યાંથી કેસીઘાટ પર જઈયેરે, ત્યાં શ્રીમાહાપ્રભુજી ખિરાજ્યા તે કહિયેરે;
ત્યાં શ્રીભાગવતના સુખ લેઈયે. ચાલો. ૯૬
- આગલ ધિર સમિર ઘાટ જવારે, ત્યાંથી બનસીખટમાં આવ્યારે;
પ્રેમ રાસલીલા મન ભાવ્યા. ચાલો. ૯૭
- શ્રીમાહાપ્રભુજીની બેઠક પર મહાપરે, શ્રીવિહરના બેઠક મનભાઈરે;
ત્યાં વિહાર સુહાઈ. ચાલો. ૯૮

